

Borító:

EU2009.CZ

Ahol élünk,
ami kell nekünk

A szegénységben élők 8. európai találkozója
Brüsszel, 2009. május 15-16.

3. oldal

Az Európai Unió cseh elnöksége, 2009.

A szegénységben élők 8. európai találkozója
Brüsszel, 2009. május 15-16.

Ahol élünk,
ami kell nekünk

4. oldal

Tartalomjegyzék

A szegénység...	05
Hivatalos összefoglalás	
Az Európai Találkozók: a részvétel folyamata	11
Ahol élünk	14
Példák	
Lakhatás	16
Alapvető szolgáltatások	17
Pénzügyi bevonás	18
Nyitó ülés	21
Munkacsoportok	
Lakhatás	24
Alapszolgáltatások	27
Pénzügyi bevonás	31
A munkacsoportok üzenetei	34
Párbeszéd	36
Záró beszédek	37
Célkitűzések 2010-re	43

5. oldal

A szegénység...

... Ha olyanok diktálnak, akik felelőtlenek, tudatlanok és maguk sem tartják be a szabályokat, akkor sárba tiporják emberi jogainkat.

... Szegénységben élni folytonos nyomást jelent. Elnyűvi az embert. Senki sem készített fel rá, hogy ilyen kemény körülmények között kell majd élnem.

... Azelőtt volt életem. Az élet az igazi, nem a pusztá túlélés.

... Elég abból, hogy csupán járulékos kártétel vagyunk.

... Anyagi szegénységben élni annyit tesz, hogy ellopták a jelenünket. És a jövőnket is ellopják az által, hogy nem engednek a tudás alapú társadalom közelébe.

... Rendszeres fizetést kaptam, de így is felhalmozódtak a tartozásaim. Ha dolgozom néhány hónapot, máris letiltják a fizetésem.

...Nem a lakbér kerül olyan sokba, hanem minden más.

... Ha az ember rossz lakhatási körülmények közt kel fel, mindentől elmegy a kedve.

... Miért van, hogy aki teheneket és disznókat lát el, az kap pénzt az Európai Uniótól, aki viszont a családját, az nem?

... Van az értékes munka – amit megfizetnek, és amit a társadalom is megbecsül, és van az értéktelen – amit a bajba jutott család megsegítésére végzünk.

... Minden hivatal ugyanazokat a papírokat kéri. Minden alkalommal egyre több fénymásolatot...

... A jogaink érvényesítéséhez be kell bizonyítanunk, hogy szegények vagyunk. A segélyekkel csak elhallgattatják az embereket.

... Aki nem juthat tudáshoz, az gyökértelen.

... A reménytelenség kapui nyitva állnak. Csak minimális jövedelem és minimálbér kell hozzá.

... Nehéz erről beszélni, de mikor beszélgetni kezdtem róla másokkal, nem éreztem másnak magam, és nem jöttem zavarba.

7. oldal

Hivatalos összegzés

Ahol élünk...

A szegénységben élők ez évi, cseh elnöklét alatt álló európai találkozójának témája: „Ahol élünk, ami kell nekünk”, mely a lakhatás, az alapszolgáltatások és a pénzügyi bevonás altémáira bomlik.

Marian Hošek, a Cseh Köztársaság szociálpolitikai, szociális és családjogi miniszterhelyettese nyitó beszédében azt hangsúlyozta, hogy rengeteg embert érint a pénzügyi kirekesztettség, és hogy az eladósodottak a legkiszolgáltatottabbak csoportjába tartoznak. Szerinte erre az egyik megoldás a pénzügyi ismeretek oktatásának bevezetése lehetne az iskolákban. Hošek úr említette még a lakhatási és lakbértámogatást is, mely utóbbit gyakorta az alapvető szolgáltatások részét képező szociális ellátás biztosítja, amit mindenki számára biztosítani kell olyan minőségi ellátás keretében, hogy az az emberek önállósodását segítse elő.

A 7. Találkozó egyik küldötte, Szarvák Éva először azt jegyezte meg, hogy a gazdasági válság minden tagállamot érint, és a munkahelyek, az otthonok és a jövedelem elvesztése miatt növeli a szegénységben élő családok számát. Szarvák hangsúlyozta az Európai Találkozók jelentőségét is, mint amely „az egyetlen fórum, ahol a szegénységben élők problémáit meghallgatják és megértik.” Kiemelte a szegénység elleni egyesült fellépés szükségességét is.

Ami kell nekünk... az a szociálisan erős Európa

A 8. találkozó küldöttjei egyetértettek abban, hogy többet akarnak Európából, de csak ha ez az Európa szociálisan érzékenyebb, közelebb áll polgáraihoz, és párbeszéd segítségével alakítja ki a társadalom új arculatát. Az EU láthatóbb fellépését várják az Európai Találkozók ajánlásainak követésében. Azt is hangsúlyozták, nehéz észrevenni, hogy a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni harc még mindig az EU prioritásai közé tartozna. Szerintük a gazdasági válság hatásai és az arra adott válaszok sok esetben elviselhetetlen nyomást gyakoroltak azokra, akik máris a szegénység és a társadalmi kirekesztettség terhétől szenvedőknek.

Lakhatás

A küldöttek arra szólították fel az EU-t, hogy aktívabban próbáljon mindenki számára méltó és megengedhető lakhelyet biztosítani. Üdvözölték az EPSCO tanács elhatározását, mely szerint a 2009-es Open Method of Coordination on Social Protection and Social Inclusion (Nyitott Koordinációs Módszer: a szociális védelemről és a társadalmi bevonásról) központi témája a „hajléktalanság és a lakhatásból való kirekesztés” lesz. Remélik, hogy a tagállamok számára ösztönzően hat a lakásínség és a megengedhető lakhatás hiányának kezelésére, mely egyre jobban növeli a hajléktalanok számát. Mindennek a hajléktalanok konkrét és sürgős támogatásával kell párosulnia, de kezelni kell szükséges az alacsony jövedelműek számára hozzáférhető lakhatás szűkös feltételeit is. Remélik, hogy e központi téma a fenti problémákat érintő politikai javaslatokhoz és lépésekhez vezet majd.

A küldöttek „nem várhatnak tovább” az amúgy is válságos helyzetben. **Azonnali lépéseket** propagálnak a sürgős lakhatási gondok megoldására, például üres lakóépületek elfoglalását, vagy a tulajdonosok kötelezését üres ingatlanok bérbeadására. Kiemelték, milyen felháborító, hogy **üresen állnak a házak a kisközségekben, falvakban**, melyek aztán lassan szellemtelepülésekké válnak. Ennek eredményeképpen eltűnnek az alapvető szolgáltatások is, így az emberek arra kényszerülnek, hogy nagyobb urbanus területekre költözzenek, ami az ottani, amúgy is korlátozott szolgáltatásokra gyakorol még nagyobb nyomást.

A küldöttek azt is hangsúlyozták, hogy a méltó lakhatáshoz jutás óriási **nehézséget jelent a betelepülők és a roma közösségek számára**, és hogy **megdöbbenti őket az a számos országra jellemző gyakorlat, hogy e közösségeket kitelepítik** még a jelenlegi szűkös körülményeik közül is

anélkül, hogy bármiféle alternatívát kínálnának, valamint az által is diszkriminálják őket, hogy szegregált és minimális szolgáltatásokkal rendelkező területekre kényszerítik őket.

Az EU-nak reagálnia kell erre a helyzetre, és garantálnia kell, hogy minden egyes tagállam tartsa tiszteletben az alapvető jogokat. Azt is szavatolnia kell, hogy lépéseivel támogatja a tagállamokat **szociális lakhatási** lehetőségeik bővítésében, valamint e célból **strukturális alapokat** bocsát rendelkezésükre.

Alapszolgáltatások

Az alapszolgáltatások tekintetében a küldöttek azt kérték, hogy az energia-hozzáférés kerüljön az alapvető jogok közé. **Az energia alapszükséglet**, ami egyéni helyett közös válaszokat igényel. Csak így garantálhatják mindenkinek a megengedhető és folyamatos energiaellátást. A küldöttség üdvözölte azt, hogy az új EU Energiacsomag elismeri az energia-ínséget és az e probléma kezelésére szolgáló nemzeti cselekvési tervek szükségességét. Tudni akarják, hogyan történik mindez, hogy biztosan hatékony lépéseket tegyenek a magas energiaárak, az alacsony jövedelmek és alacsony energia-hatásfok kezelésére. Azt is tudni kívánják, hogy a civil szervezetek és a szegénységben élők hogyan vehetnek részt az ellenőrzési folyamatban.

8. oldal

Ugyanígy megerősítették azt is, hogy a **víz is a közjó része kell, hogy maradjon.** A küldöttek fenntartható környezetben kívánnak élni, és felvetették, hogy az alternatív energiát munkahely-teremtő szektorként is számba lehet venni. **Az alternatív energia-termelésnek a helyi közösségekhez kellene kapcsolódnia, hogy az e közösségekben élők számára nyújtson munkalehetőséget, beleértve a képzést is olyanok foglalkoztatására, akik hosszú távon munkanélküliek.** A hulladék újrahasznosítása szintén olyan munkalehetőség-terület, melyet a helyi közösségeken belül, és szociális gazdasági kezdeményezésre lehet fejleszteni.

A hatékony és megengedhető tömegközlekedés, a helyi/helyiérdekű szociális ellátás (például gyermekgondozási létesítmények és kisebb egészségügyi központok), a hozzáférés a **jogokat illető információhoz és a szociális szolgáltatók, akik odafigyelnek az igénybevevők véleményére is,** mind annak biztosítására szolgálnak, hogy az alapvető szolgáltatások kielégítsék az emberek igényeit. Külön kiemelték azt a problémát is, amit a szociális ellátás megszűnése a vidéki területeken jelent.

A küldöttek **a liberalizáció és a privatizáció közérdekű szolgáltatásokra gyakorolt hatásának EU-szintű értékelését** sürgették, többek között a szociális ellátásra, illetve a szolgáltatások minőségére, elérhetőségére és hozzáférhetőségére vonatkozóan. Az Energiafogyasztók Jogainak Európai Chartája sarkalatos kérdés, de konkrét lépéseket kell tenni azért, hogy azt a tagállamok országos, regionális és helyi szinten is széles körben ismertessék, és a közérdekű szolgáltatások egységes Unió kerete felé haladjanak. Mindez nélkülözhetetlen, ha a piaci szabadság kiegyensúlyozásaként ezen alapvető jogokat szavatolni kívánjuk.

Pénzügyi bevonás

A pénzügyi bevonás számos küldöttség szemében volt központi kérdés. Túl sok egyén és család süllyed egyre mélyebbre az **eladósodásba** A bankszámlákhoz és a hivatalos, alacsony kamatú hitelekhez való hozzájutás hiánya csak súlyosbítja e helyzetet, és az **emberek nem hivatalos hitelezők** kezei közé kerülnek, akik gyakran csillagászati mértékű kamatot számítanak fel. E helyzet kezelésére **mindenki számára hozzáférhetővé kell tenni a bankszámla lehetőségét**, de a

pénzügyi ismeretek oktatása mellett **az etikus megtakarítási sémák (hitelszövetségek) és a mikrohitel** is megoldást jelenthetnek.

A küldöttek fő elvárása volt, hogy vegyék figyelembe az eladósodás okait, ami rendszerint abból adódik, hogy a jövedelem nem elegendő az áruk és szolgáltatások költségeinek fedezésére. Megoldásként minden tagállamban adekvát, megengedhető minimál-jövedelmi sémákat kell kidolgozni, méltányos minimálbérrel, amely lehetővé teszi, hogy az emberek ne csak tengődjenek, hanem emberhez méltó módon élhessenek. E tekintetben erős elvárással fordulnak az EU felé, hogy **az kövesse az aktív bevonásra tett javaslatokat**, többek között a minimum-jövedelmi tervezetekkel kapcsolatos javaslatot. A pénzügyi bevonásról szóló jelenlegi tárgyalásokat szintén örömmel fogadták, és a küldöttek kiemelték, hogy az EU-nak előre kell lépnie azáltal, hogy **a pénzügyi szolgáltatásokat közérdekű szolgáltatásokként ismeri el**, és közös EU-s jogi kereteken belül **garantálja a mindenki számára hozzáférhető bankszámlához való jogot és az alacsony kamatú hiteleket**.

Részvétel

Ezen igények kijelentése mellett a küldöttek megosztották egymással információikat az érintett területeken a saját országukban történt fejlődésről is. A küldöttek **a szegénység elleni politika kialakításának és alkalmazásának aktív résztvevői** kívánnak lenni. Felvetésük szerint **csökkenteni kell a gazdaság- és szociálpolitika közti szakadékot**, és fel kell mérni minden egyéb politikai intézkedés hatását a szociális jogokhoz való hozzáférésre.

2010-nek, a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai évének erős évnék kell lennie, melynek során a szegénységben élőket is meghallgatják, és komolyan veszik véleményüket. Valódi haladást kell elérni a tekintetben, hogy „ha valaki szegénynek született, az ne legyen életfogytiglani ítélet”.

Megoldások felvetése

Vladimir **SPIDLA**, a foglalkoztatásért, szociális ügyekért és esélyegyenlőségért felelős EU-biztos nem lát más lehetőséget, mint hogy folytassuk utunkat az egyenlőbb Európa felé. Most a legkiszolgáltatottabbakat kell támogatni. A szociális hálóra fordított kiadások a következő hónapokban meredeken fognak emelkedni. De a válság humán költségeit nem könnyű megítélni.

Mindent meg kell tennünk azért, hogy mindenki részt kapjon a társadalomban, jelentette ki.

A minimális jövedelmi juttatás fontos, de nem elegendő. A lakhatási hozzáférés még mindig nehéz. Az alapvető banki szolgáltatásokhoz sem jut mindenki hozzá.

Tehát a lakhatást, a képzést és a pénzügyi bevonást kell középpontba állítani.

Spidla azt is kijelentette, hogy a szegénység elleni küzdelemnek és a tagállamok közt fennálló különbségek csökkentésének kéz a kézben kell járnia. Az összes európai 16%-a, ám Lengyelország, Lettország és Litvánia több, mint 40%-a él nehéz körülmények között.

9.oldal

Azt is hangsúlyozta, hogy a szegénység elleni irányelvnek át kell hatnia a politika egészét.

Brigitte **WEINANDY**, az EU Szociális Védelmi Bizottság tagja elsősorban arra utalt, amit Jérôme **VIGNON**, a Bizottság igazgatója mondott: „a szociális dimenziót nem lehet csupán a

szociálpolitikán keresztül megközelíteni”. Vagyis az összes politikai terület szociális hatásait mérlegelni kell.

Némelyik küldöttek a fejlődés nyilvánvaló hiánya feletti csalódottságára utalva Weinandy azt felelte, hogy a Szociális Védelmi Bizottság a 7. Találkozó után tette a lakhatást 2009 témájává, és felkérte a tagállamokat, hogy 2009 júniusában számoljanak be arról, mit tettek a lakhatás ügyében.

Ami a minden tagállamban mindenkinek szavatolandó minimum jövedelmet illeti, a 2008. decemberi Tanács elfogadta az Aktív Bevonás irányelveit, melyek közt szerepel az emberi méltósággal összeegyeztethető minimum jövedelem támogatása is.

„A haladás lassú, de biztos; valódi erőfeszítések történnek annak érdekében, hogy kövessék e találkozókat ajánlásait, azonban az a probléma, hogy „a szegények” nem tudnak várni” – állapította meg Weinandy.

Ludo **HOREMANS**, az EAPN elnöke arról számolt be, hogy mi lett a 7. Európai Találkozó ajánlásainak további sorsa. Konkrétan az aktív bevonásról elfogadott ajánlásokról és irányelvekről beszélt, melyek közt szerepel egy ajánlás az emberhez méltó élet érdekében bevezetendő minimum jövedelmi sémáról is. Beszélt még az Európai Parlamentnek a szolgáltatásokkal kapcsolatban végzett munkájáról, és arról az ajánlásról, hogy hozzanak létre egy irányelvet a közérdekű szolgáltatások érdekében. Kiemelte azt is, hogy a szociális OMC 2009-es tematikus fókuszja a hajléktalanság és a lakhatásból való kirekesztés, ami a 7. Találkozó ajánlásaiban szerepelt. Azt is elmondta, hogy ezek az európai találkozók miként működtek katalizátorként hasonló országos találkozók számára, melyek a szegénységet közvetlenül megtapasztalt emberek százait vonják be. Az európai szinten pozitív fejlemények mellett azonban arra is rámutatott, hogy a gyakorlatban eddig még nem érték el kellő hatást valós, pozitív változások elérésére az EU tagállamaiban a szegénység és az egyenlőtlenség terén.

Czeslaw **WALEK**, a Cseh Köztársaság emberi jogi és kisebbségi miniszterhelyettese a Kerekasztal fontosságát hangsúlyozta, és megígérte, hogy 2009 októberében Svédországban beszámol a Találkozó konklúzióiról. Azt is megerősítette, hogy a cseh elnökség propagálni fogja a szegénységben élők részvételét a szegénység elleni küzdelemben.

Míg a küldöttek elismerték, hogy történtek erőfeszítések a Találkozók ajánlásainak követésére, határozott igény jelentkezett arra, hogy egyértelműbb legyen a visszajelzés rendszere arról, hogy az egyes Találkozók között miként alakulnak azok eredményei.

[11. oldal](#)

Az Európai Találkozók: a részvétel folyamata

Az Európa Tanács lisszaboni ülésén (2000) olyan európai stratégia fogantatásában állapodtak meg, mely „döntő hatást gyakorol Európában a szegénység megszüntetésére 2010-re”; az egyik alkalmazott stratégia – a szegénység és a társadalmi kirekesztés kezelése – kulcsfontosságú az előbbi vállalás kivitelezésében, melynek **minden érintettet be kell vonnia, magukat a szegénységben élőket is.**

A Szegénységben Élők Európai Találkozási előremutató folyamatot képeznek. Ellenőrzése és előkészítése állandó körfolyamat a küldöttek és a hálózatok részéről minden egyes tagállamban.

Mit emelhetünk ki az előző találkozókból?

- 2001 A belga kormányzat 1994 óta hasznosította a részvétel kérdéskörében szerzett tapasztalatait, és EU-elnökségét kihasználva indította útjára a szegénységben élők 1. Európai találkozóját, amely négy témát tekintett át: **lakhatás, egészség, képzés és jövedelem.**

A legelső esemény fő konklúziója az volt, hogy **a szegénységben élőknek megvan a szükséges tudásuk és szakértelmük a kirekesztés elemzéséhez, és céljuk részt kapni a társadalmi folyamatokban** és az életüket érintő döntéshozatalokban.

- 2003 2002-ben a belga kormány felvetette egy 2. Találkozó gondolatát – e kezdeményezést a görög elnökség vállalta fel. Az EAPN-t kérték fel előkészítésére, ám túl rövid volt az idő ahhoz, hogy a küldöttségek megfelelő előkészítő munkát végezhesenek. Témája „**a részvétel helyes gyakorlata**” volt. Az előkészületek és a munkacsoportok **a részvételi folyamatok modelljeit alkották meg**, valamint **a küldöttek a következő igényt fogalmazták meg: a szegénységben élők szemtől szemben kívánnak beszélni az életüket befolyásoló politika döntéshozóival.**

Ez utóbbi igénynek megfelelően kérte a görög elnökség a Tanács júniusi ülésén, hogy az Európai Találkozó a szociális kerekasztalhoz hasonlóan váljon **rendszeres eseménnyé.**

- 2004 Az ír elnökség alatt kiválasztott téma a 2. Találkozó eredményeként megfogalmazott igényre reflektált, és „**A részvétel kétirányú út**” címmel a szegénységben élők és a politikai döntéshozók közötti párbeszéd köré épült. A hagyományos szerepek felcserélésével **ezúttal a „hivatalos személyek” váltak a szegénységben élők „vendégeivé”,** és közvetlenül a küldöttekkel tárgyalhattak a műhelymunka során. A találkozó **a szegénységben élők és a politikai döntéshozók nyílt fórumával** zárult.

Az eseményen készült DVD a nemzeti EAPN-hálózatok számára nyújthat eszközt a nemzeti és regionális döntéshozók tudatosságának építésére.

- 2005 A luxemburgi elnökség a szegénységről alkotott képek, vélemények feltárását választotta témájául. A szegénységben élők által benyújtott alkotások – patchworkok, festmények, fotók – is nagyobb hangsúlyt kaptak. Az összegyűjtött kreatív próbálkozásokat a Glasgowi Kerekasztal során ki is állították, a művek katalógusát pedig kiadták. A luxemburgi elnökség a júniusi minisztertanácshoz intézett nyomatékos üzenettel nyilvánította ki elkötelezettségének mértékét, melyben **minden EU tagállamot felkért hasonló találkozók szervezésére.**

Lassan számos országos EAPN-hálózat kezdett hasonló találkozókat szervezésébe országos és/vagy regionális szinten egyaránt.

- 2006 Az osztrák elnökség ideje alatti előkészületek a „**Hogyan küzdjünk meg a mindennapokkal?**” cím köré szerveződve a szegénység és a társadalmi kirekesztés minden aspektusát felölelték. A küldöttek által végzett előzetes munka feltárta **a szegénységben élők proaktivitását és energiáját.** A szegénységben élők minden egyes delegációja posztert készített, melyet a plenáris ülésen mutatott be: ez volt az 5. Találkozó feledhetetlen fénypontja. A posztereket a Finn Kerekasztal alkalmával, 2007. áprilisában állították ki a Bizottság épületében, azután pedig 2007. júliusában az Egyesült Királyságban is, a szegénységben élők első országos találkozásán. Az ötödik Találkozó értékelése tárta fel az első öt találkozó számbavételének szükségességét.

- 2007 A német elnökség alatti 6. Találkozó e prioritás továbbvitele mellett határozott, és témájául a következőt választotta: „**A haladás megerősítése, a következő lépések meghatározása**”. 27

ország 130 küldöttje mellett a az európai és nemzeti hatóságok 97 képviselője volt jelen május 4-5-én Brüsszelben. A delegáltak és vendégeik szimbolikus tárgyakkal jelenítették meg a Találkozó témáját. A küldöttek a szociális fronton végbement haladás alábecsülése nélkül azt hangsúlyozták, hogy a szegénység 2010-re bekövetkező felszámolásának célja irreális, hiszen egyértelmű jelek utalnak arra, hogy a szegénység terjedőben van. A 6. Találkozó világosan megmutatta, hogy a részvételi folyamatok a hatékony érdekérvényesítést (empowerment) segítik elő, és annak kilátásait szélesítik. Azt is megállapították, hogy a szervezetek és az állami hatóságok közti együttműködés erősödött, ahogy az igény is a nemzeti szinten történő párbeszéd folytatására.

- 2008 Az EU szlovén elnökségének égisze alatt „**A szegénység elleni küzdelem négy pillére**” címmel megrendezett 7. Találkozó fókuszában négy téma állt: **szociális szolgáltatások, közérdekű szolgáltatások, lakhatás és minimum jövedelem**. Azért e négy elemet választották, mert a szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelem négy fontos területét alkotják. Az EU tagállamaiból 124, a szegénységgel kapcsolatban tapasztalatokat szerzett küldött, valamint a nemzeti kormányzatok, az Európai Bizottság, európai nem kormányzati szervezetek és szociális partnerek nagyjából ugyanennyi képviselője vett részt rajta.
- 2009 A 8. Találkozó előkészületeinek során az „**ahol élünk, ami kell nekünk**” témája került fókuszba, mely három külön témát foglal magába: **a lakhatást, az alapszolgáltatásokat és a pénzügyi bevonást**.

Az előkészítés és az e témák körüli tapasztalatcserék eredményeit az alábbi jelentésben közöljük.

[14. oldal](#)

Ahol élünk

A Találkozó előkészületeiként végzett munka során a küldöttek lakóhelyeiket vitatták meg – ami egyesek esetében nagyvárost, míg mások esetében kisvárost, falut, vagy akár telepeket, szállókat jelentett. Az alábbiakban az e a munkából leszűrt információk találhatóak.

Nagyváros

A nagyvárosokban költséges a magánlakás, és nincs elegendő szociális lakhatási lehetőség. Üzletek mindenütt vannak, az élelmiszer azonban drága. Ezért néhány országban szociális élelmiszerüzletek nyíltak. Ezek azonban még mindig stigmát viselnek magukon, így némelyik „vevő” nem szívesen mutatkozik ott.

Ami az egészségügyi szolgáltatásokat illeti, némelyik államban a szegénységben élők egészségügyi kártyát kaphatnak, ami azonban nem fedez minden kezelést. Ráadásul nem minden orvos kívánja vagy hajlandó ezek tulajdonosait kezelni.

A nagyvárosokban jó a tömegközlekedési hálózat, ám díjai ennek is magasak. Bősséggel akadnak kulturális létesítmények is, melyek azonban gyakran hozzáférhetetlenek.

A munkanélküliség szintén hatalmas probléma a városokban. Rengeteg alkalmi munka akad, viszont ezek sokszor alulfizetettek és alacsony presztízsűek.

A szegénységben élő városlakók sokszor a külterületeken álló gettó-övezetekbe kényszerülnek, ahol színvonal alattiak a lakások, és szinte semmiféle közösségi létesítmény vagy szolgáltatás nem működik, mint például az efféle környékeken egyre növekvő számú egyszülős családokat kiszolgáló gyermekgondozási intézmények.

Kisváros – falu

A kisvárosokban vagy falvakban élők még nagyobb gondokkal küzdenek. A legtöbb lakóépület magántulajdonban van és nem megfelelő, mint például a lakásokká alakított jókora, régi házak. A munkalehetőség is elenyésző, mivel a kisebb üzemek bezártak. A tömegközlekedés is gyér; a buszok olykor csupán a központban járnak, helyiérdekű járatok nincsenek, vagy csak egy-két buszjárat működik a nagyvárosok felé.

Legtöbb helyen nincsenek nagy egészségügyi központok, és az alapszolgáltatások is leállnak, ahogy az emberek nagyvárosokba költöznek. Mindezek eredményeképp a lakóépületek elhanyagoltak, a lakosság elöregedőben van, és bár az idősek ellátása működik, gyermekgondozási létesítmények nincsenek.

Az oktatás csak alapszintű. Középiskoláért máshová kell menni. Némelyik faluban már egyáltalán nincs iskola.

Telepek

A legtöbb roma közösség telepeken él, mely olykor sáttortáborokat is jelenthet. E körülmények között nem élet az élet. Nincs folyóvíz vagy fűtés. Télen a gyermekek a hidegben készítik el házi feladatukat. Kesztyűben kénytelenek írni. Nincs villany, utcaseprés, szemétszállítás, és tömegközlekedés.

Szállók

A szálló lakóinak sajátos problémáik vannak. Nehéz közösségben élni, hiszen a problémák szűk helyen összpontosulnak. A helyi lakosok is ellenségesen viszonyulnak a szállók lakóihoz.

[16-19.oldal](#)

Példák

Az alapozó munka során a küldöttek a lakhatás, alapszolgáltatásokat és pénzügyi bevonást illető, valós tapasztalatokon alapuló gyakorlati példákat is azonosították.

Lakhatás

Az osztrák küldöttek a menedékhelyek általánosan gyenge színvonalát emelték ki. A zsúfoltság miatt lehetetlen a magánélet. A szabályok szigorúak, és a szociális munkások sem mindig együttműködők. Az információhiány egyértelmű.

Lehetővé kellene tenni, hogy az ember tarthasson állatot és meghívhatta barátait is.

Az NGO-k gyakran jó lakhatási projekteket dolgoznak ki, ám a „rendes” lakásokra hosszú a várólista.

A belga delegáció számára a hajléktalanok érdekérvényesítésének anyagi támogatása, valamint a lakhatási nehézségekre megoldást nyújtó NGO-k támogatása sarkalatos pont.

Emellett a lakhatási problémákat megcélzó nemzeti stratégiák és akciótervek kidolgozására is szükség van.

Amellett is szóltak, hogy a szociális lakáskészlet a lakhatási stratégia alappillére, és hogy a tagállamoknak célkitűzéseket kellene felállítaniuk a lakhatásra költendő bevételekről.

Ezen kívül elrettentő adópolitikával kellene megakadályozni a házak üresen maradását és az ingatlanspekulációt.

A bolgár küldöttek arról számoltak be, hogy a legtöbb ház a 20. század közepe után épült, és hogy a nyolc hónapig tartó telek miatt a fűtésre fordítandó energia a legnagyobb probléma. A túl nagyvá vált házak eladhatatlanok. A legtöbb ház állaga leromlott, a karbantartás pedig költséges. Így hagyják őket tönkremenni: az előző generáció építette fel őket, az újabbnak pedig valahol másutt kell teljesen előlről kezdenie. Ez pedig magányhoz és elszigeteltséghez vezet.

A házakat fel lehetne újítani, de az embereknek nincs pénzük a javításokra; az ingatlanpiac összeomlott.

A dán delegáció szerint némelyik tulajdonos nem hajlandó semmire a bérlőivel; nem kívánnak személyesen foglalkozni velük. Az ingatlanokat nem tartják karban.

A helyi önkormányzatok pedig azt állítják, nem tudnak több segítséget nyújtani.

A francia küldöttség szerint a szállók a peremkerületekre szorúlnak. A szállókon lakók nehéznek találják szállásuk megközelítését.

A görög küldöttek gettósodásról számoltak be; 6-7 ember zsúfolódik alulméretezett házakba. A higiéniai körülmények javultak, és több gyerek került az oktatási rendszerbe. A küldöttek mégis új iskolákat, jobban szabályozott lakásfejlesztési kölcsönöket és sportlétesítményeket igényelnének.

Az olasz küldöttség az ideiglenes táborokban, lakókocsikban élő romák nehéz körülményeit fejtette ki. Hiányosak a higiéniai feltételek – nincs folyóvíz, fűtés, illemhely, sem mosási és tisztálkodási lehetőség. A túlszűfoaltság feszültséget teremt, nincs magánélet. Nem érzik otthon magukat; stresszes az élet. A gyermekek nemigen élnek társas életet, szégyellik magukat. Az asszonyok keményen dolgoznak, hogy rendben tartsák a helyet. Nem reménykedhetnek jobb jövőben.

A luxemburgi küldöttek a megengedhető lakhatás és a szociális lakások hiányáról számoltak be, valamint ennek kizsákmányolásáról (a nyomornegyedekben matracokat adnak bérbe), egészségügyi szempontból nem megfelelő bérleményekről, valamint illegális bérbeadásról.

Így a lakásbérlet ellenőrzését és a lakhatás támogatását követelik.

A máltai delegáció a hajléktalanságot állította középpontba, ami azzal járhat, hogy semmiféle alapvető szolgáltatáshoz nem jut hozzá az ember. Azt is megjegyezték, hogy az igen alacsony minimálbér miatt nehéz az otthonokat karban tartani vagy bérelni. Mióta Málta csatlakozott az Európai Unióhoz, az ingatlanárak az egekbe szöktek, és nem létezik piaci szabályozás.

Állami építésű lakóhelyekre létezik lakhatási támogatás, ahogy támogatás az omladozó vagy rossz karban lévő épületekre is. De mindez még nem elégíti ki az emberek szükségleteit, főként a minimálbéreseket nem.

A norvég küldöttek tapasztalatai megegyeztek a többi delegációéval: magasak a bérleti díjak, nehéz lakhatáshoz jutni, és túl kevés a szociális lakás.

A lengyel küldöttek helyzetében minden jogosultság állandó lakcímmel kötött, valamint sok család él egészségtelen, nedves, dohosodó otthonokban. Hogyan beszélhetnénk magánéletéről, mikor egyetlen szobája van az embernek? A zsúfoltság megnehezíti a gyermeknevelést is: hogyan lehetne bármit is megbeszélni egy kamaszgyerekekkel, amikor az összes többi is ott van a szobában?

Spanyolországban a küldöttek beszámolója szerint nehezen találni rendes otthont. A rossz minőségű lakások fizikai és pszichés egészségügyi problémákhoz, valamint társadalmi elutasításhoz vezetnek. Bérlet és tulajdonos közti mediációs rendszerre, valamint megfelelő lakáspolitikára lenne szükség.

Az Egyesült Királyság küldöttsége a túlszűfolt egykori panziókban uralkodó, nem megfelelő viszonyok szomorú valóságáról számolt be. Némelyik tulajdonos külföldön él, így nem lehet elérni, ha probléma adódik. Mások a posta előtt várják, hogy bérlőik felvegyék segélyüket, így szedik be közvetlenül a lakbért. A gázt és az áramot túlszámlázzák, mivel nincsenek egyéni mérőórák. Sokféle csoport él efféle szállásokon: fiatalok, idősek, mentális betegséggel vagy fogyatékkal élők, alkohol- és drogfüggők, súlyos pszichés zavarokkal küzdők, kisebb vagy komolyabb bűnelkövetők. Beszámoltak egy önkéntes szervezetről is, melyet a lakosok megsegítésére és a lakhatási körülmények fejlesztésére hoztak létre.

Alapvető szolgáltatások

Az osztrák küldöttek a kultúrához való hozzáférést is alapvető szolgáltatásnak tekintik, ám az költséges és kevés az információ is. A kulturális kártyával pedig nem minden létesítménybe lehet bejutni.

Viszont számos nem mainstream kulturális esemény van, melyeket utcai lapokban hirdetnek.

A szegénység nem jelent kulturálatlanságot, vagy a kultúra iránti érdeklődés hiányát. A mobilitás és a közlekedési lehetőségek is meghatározzák a kulturális életben való részvételt.

A belga küldöttség az energiához való hozzáférést emelte ki az alapszolgáltatások közül. Nincs elég információ a szolgáltatókról.

Emellett egy független szabályozó hivatal felállítását akarják, mely felügyelné a szolgáltatókat, valamint ombudsmani szolgálatot is.

Az energiához való jog alapvető szociális jog, ezért tárgyalni kellene egy minimális energiaellátási blokk megteremtéséről. Lépésekre van szükség annak érdekében, hogy egy háztartás jövedelmének 5%-ánál több ne forduljon az energiaszámlákra.

Szükség van az energiapiac liberalizációjának széleskörű, folyamatos értékelésére is.

Az Energiafogyasztók Jogainak Európai Chartáját el kell készíteni, annak pedig egy olyan irányelvhez kell vezetnie, amely garantálja az energiához való hozzáférést.

A szociális szolgáltatásokat illetően a belga küldöttség a minőségi szociális szolgáltatásokhoz való jogot és hozzáférést követeli, melyeknek könnyen elérhetőeknek és folyamatosnak kell lenniük. A szegénységben és társadalmi kirekesztettségben, változó élethelyzetekben és körülmények között élők valódi szükségleteit kell megcélózniuk.

Mindenkinek joga van a méltányos, nem diszkriminatív bánásmódhoz. A szegénységben élők bizonytalanok az új elgondolást illetően, mely szerint a szociális szolgáltatások igénybe vevői írjanak alá szerződést a szolgáltatóval. Intézkedésekre van szükség annak érdekében, hogy ezek a szerződések ne legyenek diszkriminatívak.

Az egészségüggyel kapcsolatban a belga delegáció úgy véli, hogy sürgősen szükség lenne a minőségi egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés garantálására. Európai megfigyelőszervet kellene létrehozni az egészségügy és szegénység témakörében.

Az Európai Uniónak minőségi standardokat kellene felállítania, melyek betartásával a tagállamok garantálnák a minőségi szolgáltatásokhoz jutást.

A szociális szolgáltatásoknak helyben kell lenniük, helyi irányítás és értékelés mellett.

Az emberi jogok tisztelete megköveteli a szegénységben élők szisztematikus bevonását a gépezetbe minden szinten. A politikai tervezés és megvalósítás részvételi modelljeit aktívan kell hirdetniük és támogatniuk az európai és nemzeti finanszírozási mechanizmusoknak.

Az Európai Uniónak el kell fogadnia a diszkrimináció-ellenes irányelvet a szolgáltatásokhoz való hozzáférést illetően.

A bolgár küldöttséget is aggasztja az elektromos áram igen magas ára. Az emberek minimálisra próbálják csökkenteni használatát. A falvak csak egy összeköttetéssel rendelkeznek, és gyakoriak az áramszünetek.

A telefon szintén költséges szolgáltatás, így számos ember marad nélküle, akik igen elszigeteltek így, főként az idősek. A vízdíj folyamatosan emelkedik. Internet-elérés csak kábeltévé-előfizetéssel lehetséges, ami még inkább megdrágítja a szolgáltatást. Magas a közlekedés díja is, ami fokozza az elszigeteltség problémáját; két szolgáltató van, és egyik sem fogadja el a másik jegyeit.

Drágák a gyógyszerek is, az orvosi vizsgálatok várólistája pedig hosszú.

A betegségyekezési és a családi pótlék rendszer komplikált.

A pozitívumokat illetően a küldöttség arról számolt be, hogy az oktatás ingyenes, a helyi egészségügy kompetens, a civil szervezetek pedig önkormányzati támogatással indítják projektjeiket.

A küldöttek rugalmas energiadíj-fizetési rendszert akarnak; alternatív energiaforrásokat, informatikai oktatást, hogy megtanítsák az embereket az udvariasságra, támogató adminisztratív szolgáltatásokat, hatékony információkat a rendelkezésre álló munkalehetőségekről, kölcsönös támogatási szervezeteket, közléptávú – legalább 5 éves – projektfinanszírozást, valamint a kisvállalkozások elindításához egyszerűsített procedúrát.

A finnországi küldöttek beszámolója szerint a szociális védelmi rendszer túl komplikált, és nem megfelelő a támogatásra jogosultak részére. A segélyeket az arra jogosultaknak automatikusan kellene kifizetni.

A francia küldöttség az egészségügyi szolgáltatások elérhetőségét emelte ki. Létezik univerzális egészségügyi kártya, de bizonyos orvosok nem hajlandók nem fizető betegeket fogadni. Az ételmisszerűséget fogadók pedig nem alakíthatnak ki egészséges, kiegyensúlyozott étrendet, mivel a termékek mindig ugyanazok. A küldöttek több szociális ételmisszerűboltot szeretnének, ahol az embereket vásárlókként kezelik, nem segélyre jogosultakként, valamint olyan kuponrendszert, melyben a kuponok minden üzletben beválthatók lennének, így felhasználók nem tűnnének ki. A barterrendszerek és a veteményes-parcellák (fenntartható fejlődés) további fejlesztése szintén elősegíthetné az egészséges étkezést. Ami a közegészségügyet illeti, a küldöttek minden nagyobb városban tisztálkodási lehetőséget (közfürdőket) akarnak.

A küldöttség a szociális szolgáltatások reformját kívánja, hogy az embereket ne küldözgessék ide-oda. Szociális munkások szolgáltatások közti rendszerét kell felállítani, melyek a különféle szervek igényeit tudnák koordinálni a felhasználókkal. Az információ tekintetében is sokkal többet kell tenni: jelenleg valóságos küzdelem árán lehet csak hozzájutni a helyes információkhoz.

Németországban a küldöttek elmondása szerint elméletben univerzális jogosultság áll fenn, de a legszegényebbek számára a gyakorlatban nem így van.

A görög delegáció arról számolt be, hogy az egészségügyi ellátások önköltségi része egyre magasabb.

Az egészségügyi ellátás elérése az ír küldöttség szerint is gondot jelent, főleg az egyszülős családokban. Egy egygyermekes anyának 11 hónapot kellett várnia az első vizsgálatra, majd még négyet egy műtétre.

Sok egyszülős családban, ahol ingyenes orvosi ellátásra jogosultak, vonakodnak munkát vállalni, és ezzel elveszíteni a jogosultságot. Kellene egy áthidaló időszak, amíg továbbra is szavatolják nekik az ingyenes ellátást.

Az idősek számára különböző fizetési rendszerek léteznek. A férfiak és a nők nem ugyanúgy jutnak kardiológiai ellátáshoz. A műtétekre hosszú a várólista.

Az orvosok lekezelően bánnak a hajléktalanokkal, vagy nem is hajlandók ellátni őket.

Az olasz küldöttség – köztük számosan táborlakók – a higiéniai feltételekre panaszkodtak: nincs hulladékgyűjtés, 75 emberre négy zuhanyzó jut, a vegyi vécéket nem tisztítják.

Az utak, utcák nincsenek leburkolva, a tömegközlekedési lehetőségek pedig igen gyérek.

A litván küldöttek, akik közül sokan falvakban élnek, alapszolgáltatásokban szenvednek hiányt: egészségügyi ellátás, információ, posta, tűzoltóság. A várandós nőknek 50 km-t kell utazniuk a szülészetre.

A luxemburgi delegáció elsősorban az oktatást emelte ki, ami érveik szerint nem csökkenti a társadalmi egyenlőtlenségeket, hanem sokszor éppen állandósítja a kirekesztést.

Ami az egészségügyet illeti, a szemüvegek és a fogászati kezelés költséges. A betegeknek számos költségbecslést kell benyújtaniuk az egészségbiztosítási alapba. Az orvosi konzultációk fontos, költséges procedúrák, a kezelési költségek visszatérítése pedig lassan megy. A beteg által fizetendő összeg nagyobb teher a kisebb költségkeret számára. A nagy, alacsony jövedelmű családok hátrányba kerülnek a fertőző betegségek és az ismételt orvosi látogatások miatt.

A norvégiai küldöttek szerint azok, akik rossz egészségi állapotuk miatt képtelenek dolgozni, következményképpen nem kapnak elegendő pénzt, hogy egészséges élelmiszert vásárolhassanak.

Kiemelték azt is, hogy milyen hosszú idő telik el a munkanélküliként való regisztráció és a segély kifizetése között.

A betegellátást és a gyógyszerhez jutást – elsősorban a hajléktalanok esetében – emelte ki a lengyel delegáció, amely szerint az ember nem élhet (tiszt) levegő, víz és higiénia nélkül. Azt is kijelentették, hogy a mobiltelefon és az internet-elérés is alapvető fontosságú a mai társadalmi életben való részvételhez.

A romániai küldöttek megjegyezték, hogy ahogy sok más helyen, ott is sokan nem jutnak alapszolgáltatásokhoz, főként a vidéki területeken, ahol kevés a kórház és az orvos.

A szlovén küldöttség szintén a házi orvosok és szakorvosok hiányára mutatott rá. A vizsgálatokra hosszú ideig kell várni, és az egészségügyi ellátás minősége érzékelhetően romlik.

Ingyenes vizsgálatokra lenne szükség.

A spanyol küldöttek a más küldöttségek által már szintén említett gyér vidéki közlekedési lehetőségeket emelték ki.

Emellett hatékonyabb együttműködést és kapcsolattartást igényelnek az állami és magán adminisztratív szervek között.

A közlekedés hozzáférhetősége a holland küldöttség számára is problémát jelentett. A polgári akciók megoldásokat szültek – a döntéshozóknak velük kellene felvenniük a kapcsolatot, ha hallani kívánnak e megoldásokról.

Pénzügyi bevonás

A cseh küldöttek arról számoltak be, hogy a kamatok gyakran meghaladják az eredeti kölcsön összegét. A kamatokat csökkenteni kell.

Könnyebb feketén munkához jutni, mint bejelentett álláshoz, főleg, ha az embernek adósságai vannak.

Ha valakinek bíróságra is kell mennie, a költségek miatt csak növekszik a tartozása.

A finn küldöttek szerint túl alacsony a minimálbér és a munkanélküli segély összege. A minimálbérnek elég nagyra kell lennie ahhoz, hogy egyéb segélyekre ne legyen szükség.

A francia delegáció azt hangsúlyozta, hogy a 18-25 évesek számára is szükség lenne a minimális jövedelemre való jogosultságra. A segélyek feltételeit túl magasra szabták: a dolgozó szegények akkor sem felelnek meg ezeknek, ha jövedelmük nem elegendő.

A segélyek összegét az alapkiadások (lakhatás, fűtés, stb.) levonása utáni elkölthető jövedelem alapján kellene kiszámítani.

A segélyeket az előző évi „jövedelem” alapján számítják. Pedig a körülmények azóta sokszor megváltoztak. Ezért a jelenlegi „bevételek” alapján kellene kiszámítani.

A német küldöttek arról számoltak be, hogy aki hitel-feketelistára kerül, az nem nyithat bankszámlát.

A családi pótlék összege két szülő esetén 100 euró, egy szülő esetén 50. A más támogatást is igénybe vevők pedig nem kapják meg a teljes pótlékösszeget. A 7 és 14 év közti gyermekek után járó pótlék összegét csökkentették.

A görög delegáció szerint a roma közösségek azért kényszerültek költözésre, mert rasszista okokból tagadták meg tőlük az állásokat. A küldöttség 30% állami lakást, kölcsönzési lehetőségeket, és a helyi piacokon való kereskedés jogát követeli.

A pénzügyi bevonást illetően a holland küldöttek szerint eltérés áll fenn a nagy- és a kisvárosok között, ezért a polgárok gyűléseinek támogatását és fejlesztését kívánják.

A lengyel küldöttség arról számolt be, hogy az eladósodás erőszakhoz vezetett. A pénzt maffia stílusú, erőszakos módszerekkel szedik be. Akit adósként tartanak nyilván – mégoly csekély összegekkel is – az nem kaphat hitelt az újrakezdéshez. Lehetővé kell tenni a nyilvántartásból való törlést.

Romániában a küldöttek szerint a munkanélküli segély és a szociális segély nem áll arányban a megélhetés költségeivel. Egyesek bére a napi szükségleteket sem fedezi. A minimális jövedelmet és a minimálbért a megélhetéshez kellene arányítani.

A szlovák delegáció szerint, ahol valakivel probléma van a családban (eltartott, fogyatékkal élő, stb.), sokszor az egyik családtagnak kell abbahagynia a munkát, hogy gondoskodhasson a kiszolgáltatott családtagról. A társadalom ugyan nagy becsben tarthatja az efféle szolidaritást, de ezt a munkát sem anyagi, sem erkölcsi elismerés nem övezi. Ráadásul a szolidáris családtagot gyakorlatilag büntetik nyugdíjazáskor, hiszen e szolgálatát nem számítják be a nyugdíj megállapításakor, ami így a létminimum összege alá esik.

A szlovén küldöttek az alacsony béreket és nyugdíjat emelték ki. A gondozóotthonok árait a jövedelmekhez kellene igazítani. Az idősek marginalizálódnak és rossz bánásmódnak vannak kitéve.

Csökken az életszínvonal, növekszik az eladósodás. Szociális boltokra van szükség.

Az Egyesült Királyság küldöttjei szerint nagyon kevés munkát kínálnak rendes fizetéssel. Igen sok, uzsorakamatot felszámító hitelező ejti kísértésbe az embereket, ami adósságokhoz vezet. Ezek az uzsorások illegális mértékű kamatot számítanak, olykor erőszakosak, és arra használják fel a kölcsönöket, hogy hatalmat gyakoroljanak az emberek felett, akiknek sosem sikerül visszatérniük a rendes kerékvágásba és ésszerűsíteniük kiadásait; pénzgondjaik sosem érnek véget. Bankszámlát sem nyithatnak.

Azok számára, akik nem nyithatnak számlát, vagy az uzsorások markában vergődnek, egy e célra kialakított, alacsony kamatokat felszámító közösségi bank lenne a megoldás. A kamatokat a közösség határozná meg.

A küldöttség több hitelszövetség alapítását kívánja, valamint a pénzügyi ismeretek oktatásának bevezetését, az uzsorások szigorúbb ellenőrzését, és minden postahivatalban hozzáférhető bankszámlát.

21-22.oldal

Nyitó ülés

Marian Hošek, a Cseh Köztársaság szociálpolitikai, szociális és családjügyi miniszterhelyettese.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim,

A szegénységben élők ez évi, 8. Európai találkozója az „Ahol élünk – ami kell nekünk” címet viseli, ezzel is hangsúlyozva a hely fontosságát, ahol élünk, valamint az életminőséghez hozzájáruló, annak fenntartását elősegítő szolgáltatások egész spektrumát.

Másodízben nyílik lehetőségem arra, hogy részt vegyek az európai találkozón, ami nagy megtiszteltetés számomra, hisz ez a témáról szóló diskurzus egyedülálló fórumát képviseli. Idén a Találkozó középpontjában három, egymással szoros kapcsolatban lévő téma áll: a lakhatás, a pénzügyi bevonás és az alapszolgáltatások elérhetősége.

A pénzügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés a modern társadalom gazdasági-társadalmi életében való részvétel alapvetővé elemévé vált. Ennek ellenére még mindig vannak olyanok Európában, akiknek nincs, vagy nem is lehet bankszámlájuk, és akik, másokhoz hasonlóan, nem vehetik igénybe a pénzügyi szolgáltatásokat.

Ha nincs az embernek bankszámlája, az jelentősen megnehezíti az életét. Korlátozza a jobb munkalehetőségeket, vagy akár azzal is végződhet, hogy az illető elveszti az állását. Az efféle problémákra utalunk „pénzügyi kirekesztésként”. A pénzügyi kirekesztés pedig kéz a kézben jár a társadalmi kirekesztettséggel. Egyeseket azonban jobban fenyeget a pénzügyi kirekesztés. Az ő sorsukat több minden is nehezíti: például távoli helyeken élnek, idősek vagy fogyatékkal élnek, vagy különleges figyelmet igényelnek.

A pénzügyi kirekesztésről szólva egy külön problémáról is említést szeretnék tenni: az eladósodás, illetve a túlzott adósságok. Az ellenőrizhetetlen hitelek szegénységhez vezetnek, mégpedig gyakran végleteshez. Egy cseh közmondás szerint a tűz jó szolga, de rossz úr. Személyes meggyőződésem, hogy a kölcsönökre és adósságokra is ugyanez vonatkozik. A 2006-os Eurobarométer eredményei szerint az EU-tagállamokban a háztartások 13%-ának vannak problémái a hitelek vagy a háztartás működésével kapcsolatos költségek kifizetésével. A 2005-ös EU-SILC jelentés szerint pedig a megelőző 12 hónap során a háztartások 10%-ának okozott problémát legalább egy kifizetni való. A kutatás sokatmondóan foglalja össze a háztartásokat pénzügyi nehézségekbe taszító okokat: hosszú ideje alacsony jövedelem, váratlan anyagi kiadás, de a gyakori a nem igazán szükséges vásárlásokra felvett kölcsönök túlzott mértéke is, valamint a pénzügyi keretek rossz beosztás. Nincs egyetlen ok; az eladósodásnak nem csupán egyetlen oka van, de a pénzzel való rossz bánás és az adósságok felhalmozódása a problémát kísérő jelek. Az eladósodás másik jele kétségkívül a helyzet hosszú távú mivolta.

Az adósságok nyilvánvalóan hosszú távú terhet jelentenek az egyénre vagy a családra nézve, meghaladják fizetési képességüket, és a törlesztés mellett a mindennapi kiadásokban is gondot okoznak. Nincs mindenkiben megfelelő képesség pénzügyei kezelésére, valamint a várható következmények tudatában meghozandó döntésekre. A Bizottság 2007. november 18-án kiadott közleménye a pénzügyi ismeretek oktatásáról a megfelelő pénzügyi nevelés jelentőségét

hangsúlyozza. Ez az oktatás hosszú folyamatot jelent, melynek során az emberek fontos információkat kapnak a tartozásokkal kapcsolatos kockázatokról, és megszerzik a felelősségteljes döntésekhez szükséges tudást és hozzáértést. Meggyőződésem, hogy Európa szerte számos jó oktatási példát találhatunk. Szeretnék egy példát említeni a Cseh Köztársaságból is, ahol több minisztériumnak (a Pénzügyminisztériumnak, az Oktatásügyi, Ifjúsági és Sportminisztériumnak, valamint a Kereskedelmi és Ipari Minisztériumnak) és a Cseh Nemzeti Banknak köszönhetően jött létre egy „Pénzügyi és gazdasági ismeretek” című általános és középiskolai tankönyv, és speciális képzés is indult a tanárok részére. Fontos bevonni a tantervekbe a pénzügyi oktatást, mivel így a gyermekek még az előtt szerezhettek tudást, ismereteket, hogy fogyasztókká válnának.

A jelenlegi gazdasági-pénzügyi válság hatásait illetően minden tagállamban reális a törlesztetlen kölcsönök növekedésére számítani bizonyos típusú háztartásokban, nevezetesen azokban, amelyek már a válság előtt is fizetőképességük határán álltak. Növekedés várható a bírósági végrehajtásokban és az egyéni csődökben is. Ugyanakkor a munkaerőpiaci helyzet következtében több ember lesz képtelen újra hitelképesé válni. Az alacsony jövedelmű háztartások esetében egy váratlan kiadás is adósságba fordulhat, akár eladósodáshoz is vezethet is, és ilyenkor a szociális szolgáltatók segítségére lenne szükség.

A Cseh Köztársaság viszonylag pozitív helyzete ellenére is fennáll az alacsony jövedelmű háztartások eladósodása a hiányos pénzügyi nevelés miatt. Sokan becsülik túl fizetőképességüket. Olykor úgy érzik, valamit meg kell vásárolniuk, de aztán nem képesek teljesíteni kötelezettségeiket. Gyakran aztán további kölcsönökkel próbálják megoldani a helyzetet, melyeket rendszerint nem bankoktól vesznek fel, és melyek kedvezőtlen feltételekkel bírnak. Sok ilyen intézmény folytat tisztességtelen gyakorlatot (ők az uzsorások). Egyre növekszik azoknak a száma, akik valamilyen nem kormányzati tanácsadó testülettől kérnek segítséget.

Ez pedig azért baj, mert azt jelenti, hogy az embereknek valóban problémáik vannak a kölcsöneikkel. Az viszont pozitív dolog, hogy megpróbálják megoldani a helyzetet. A kliensek 95%-a bizonyíthatóan először a banki szektorban halmoz fel tartozásokat, majd csak utána a nem banki intézményeknél. Az esetek nagyjából 50%-ában magas kamatú, jelentősen kedvezőtlen feltételű hitelek hirdetéseire válaszoltak.

Feltételezem, hogy a lakhatás kérdésének vitája során két alapvető problémával fogunk foglalkozni: a megengedhetőséggel és a támogatással. Az európai országok többsége támogatást nyújt az alacsony jövedelmű vagy más módon kiszolgáltatott csoportoknak, többek között a lakbérfizetés vagy a lakhatással kapcsolatos szolgáltatások, például a fűtés, áram, hideg és meleg víz kifizetésének támogatását célzó szociális szolgáltatások révén. Ennek ellenére azonban e kiadások sok európai számára jelentenek gondot.

Az alapszolgáltatások témája legalább olyan tág, mint a szociális szolgáltatásoké. Cseh viszonylatban szűkebb értelemben tekintünk a szociális ellátásra. A cseh törvények a kedvezőtlen szociális helyzetbe került egyének az okoktól függetlenül garantálják a segítséget és a támogatást különféle szociális szolgáltatások révén. Extrém mértékű társadalmi kirekesztettség – pl. eladósodás, munkanélküliség vagy hajléktalanság – esetén olyan szociális szolgáltatások jelentenek segítséget a probléma enyhítésében és a társadalmi elfogadás elérésében, mint a szociális tanácsadás, a terepprogramok, a szállásokon történő elhelyezés, és a lakhatási támogatás.

Mindannyian egyetérthetünk abban, hogy a szociális szolgáltatásoknak az egyéni szükségleteknek kell megfelelniük. Támogatniuk kell az aktív hozzáállást, segíteniük kell a személyes fejlődésben, az egyén önállóságára kell építeniük, és olyan tevékenységekre kell ösztönözniük őket, amelyek kivezethetnek a kedvezőtlen helyzetből. Az eladósodás problémáját illetően a szociális munkának, a tanácsadásnak és egyéb szociális szolgáltatásoknak az emberek pénzügyi műveltségét is növelniük

kell, hogy megelőzzék az eladósodást és olyan nem kívánatos jelenségeket, mint az uzsora, az illegális munkavállalás, és az alapszolgáltatások nem megfelelő elérhetősége. A minimum jövedelem és a jól működő állami munkaügyi szolgáltatások mellett a szociális szolgáltatások képezik az aktív bevonás harmadik alappillérét. Megkönnyítik a hozzáférést az alapszolgáltatások vagy a közérdekű szolgáltatások széles spektrumához – mint például az áram, víz, egészségügyi ellátás, stb., melyek nélkül nem létezhet minőségi élet.

Szarvák Éva, a Szegénységben Élők 7. Európai Találkozójának küldöttje

Olyasmiről szeretnék beszélni Önöknek, ami véleményem szerint napjainkban mindenki számára elsődleges fontosságú. Ez a gazdasági válság, és annak hatása mindenkire, aki szegénységben él.

Magyarországon, ahol én élek, a növekvő bizonytalanság a legaggasztóbb. Egyre több munkahelyet zárnak be, ami pedig marad, ott a munkaórák számát és a béreket csökkentik. Ennek következtében a családok jövedelme kevesebb lesz, és adósságokba sodródnak. A deviza alapú hitelek törlesztőrészei drasztikusan emelkedtek, ezért sok családot fenyeget az, hogy elveszíti otthonát. A fiatalok nem találnak állást; nincs esélyül saját otthonra és családalapításra, ami a társadalom egészét is érinti.

A szegénységben élők szempontjából a kormány intézkedései nem tűnnek átgondoltnak. A mindeddig szavatolt otthonteremtő támogatást eltörlik, befagyasztják a családi pótlékot, és egyéb szociális segélyezéseken is szigorítanak. Ezek az intézkedések a lakosság eddig is szegény csoportjait lehetetlen helyzetbe taszítják. Véleményem szerint e lépésekről nem egyeztettek; hosszú távú következményeiket nem vették figyelembe. Bizonyos lépések egyedileg még elviselhetőek lennének, de együttesen elviselhetetlen terhet jelentenek az átlagos állampolgár számára.

Nem hiszem, hogy ezek egyedül Magyarországon problémák – a válság következményei és a megoldásukra tett kísérletek mindenhol gondot jelentenek. Azért beszélek erről, mert úgy vélem, hogy ha egyesítjük erőinket és együttesen lépünk fel, hatékonyabban képviselhetjük érdekeinket.

A szegénység elleni küzdelem számunkra mindennapi munka; épp ezért elsődleges feladatunk felszólalni, megérteni egymást, feloldani azokat az előítéleteket, amelyek a perifériára szorítják azokat, akik valamilyen okból szegénységre és kirekesztettségre vannak kárhóztatva.

Számomra ez a találkozó az egyetlen fórum, ahol a szegénységben élők problémái meghallgatásra és megértésre találnak. Fordítsuk hasznunkra e lehetőséget; ne csak beszéljünk az összetartás erejéről, hanem bizonyítsuk be, hogy együttesen tehetünk is valami magunkért és embertársainkért.

24-25.o.

Munkacsoportok

Hat munkacsoport állt fel, melyekben a következőket kaptak helyet:

- 27 tagállam és Norvégia küldöttei, 90%-uk olyan ember, aki saját, valós tapasztalatokkal rendelkezik a szegénységről.
- Különféle európai és nemzeti intézményeket, kormányhivatalokat képviselő „vendégek”, akiknek célja a szegénység és a társadalmi kirekesztettség elleni fellépés, valamint európai szervezetek.

A műhelymunka szerkezete a küldöttek, valamint a küldöttek és a vendégek közti eszmecsere volt hivatva elősegíteni. A munka minden résztvevő és lakóhelye bemutatásával kezdődött, majd a küldöttek az előkészítési munkálatok során szerzett, a lakhatással, alapszolgáltatásokkal és pénzügyi bevonással kapcsolatos tapasztalataikkal álltak elő, melyekből kivonatok találhatóak ebben a beszámolóban.

A felvetések és javaslatok indították a vitákat.

Ezeket a nemzeti küldöttségek vállalták, melyek mindegyike előállt kulcsfontosságú elgondolásaival.

E munka eredménye került vissza a plenáris ülés elé, ahol véleményeket fűztek hozzájuk és megtárgyalták őket.

LAKHATÁS

Munkacsoportos hozzászólások

- *Az ingatlanspekuláció felviszi a lakbér árát.*
- *A lakbérek tényleg túl magasak, és nincs elég szociális lakás.*
- *Ahhoz, hogy házat szerezzek, állás kell. De munkám nincs.*
- *Nem statisztikára van szükségünk, hanem segítségre.*
- *A vidéki élet ördögi kör. A házak régiiek, nincs munka, a fiatalok mind elmennek.*
- *A turizmus miatt a házak ára a triplájára emelkedett. Rengeteg eladó ház van, de mi nem engedhetjük meg magunknak.*
- *A statisztikákban nem találni hajléktalanokat; nem is léteznek.*
- *A hajléktalanok védelmére vannak szabályok, de nincs jog lakáshoz.*
- *A segélyem épphogy fedezi a lakbért.*
- *Nincs elég szociális lakás a rászorulóknak.*
- *Hihetetlen, mennyi ember van, aki keres pénzt, de nem engedheti meg magának, hogy házat vegyen vagy lakbért fizessen.*
- *A szociális lakások rossz minőségűek. Rengetegbe kerül befűteni, és a számlák is magasak. Úgyhogy az emberek az utcán végzik.*
- *Ha nincs bankszámlád, semmiképp sem tudsz albérletet kivenni.*
- *Törvényi úton kellene szabályozni az ingatlanárakat és a lakbért.*
- *Az albérlethez nagy összegű kauciót kell letenni.*
- *Egy hétgyermekes család egy 34 négyzetméteres lakásban él.*
- *A panziókat lakásokká alakították. Mindegyik szobát más-más bérlő bérel.*
- *Privatizálják a szociális lakásokat.*
- *Van, aki kénytelen az autójában lakni.*
- *Rengeteg üres ház van. Valahogyan el lehetne foglalni őket.*

Összegzés

A silány minőségű lakások lakbére is magas. A régebbi házak és a szociális lakások gyakran nem energia-hatékonyak. Az energia ára is magas, a bérlők pedig nem rendelkeznek információkkal a különböző szolgáltatókról.

Az emigránsok és a munkát keresők sajátos problémákkal kerülnek szembe az ingatlanpiacon. A roma közösségek táborokba kényszerülnek, sokszor sátrakban élnek, mindenféle komfortot nélkülözve.

A lakhatási lehetőségek színvonalon aluliak, egész családok élnek arra nem alkalmas házakban vagy lakásokban.

Az elvándorlás vidékről és a kistérségekből egyre több házat hagy üresen.

Az ingatlanspekuláció – elsősorban a nagyvárosokban – felnyomja az ingatlanárakat, és így a lakbéreket is. Egyre nehezebb magánlakást bérelni; magas a lakbér, ráadásul megengedhetetlen összegű kauciót is kell fizetni.

Túl kevés a szociális lakóhely. Az alacsony jövedelműek helyzete egyre rosszabb, mivel a lakbér emelkedése túlszárnyalja a segélyeket.

Bevált gyakorlatok

- Franciaországban, Luxemburgban és Belgiumban vannak olyan szociális ingatlanközvetítők, melyek ésszerű áron kínálnak rendes szállást. Ezek az ügynökségek közvetítőként működnek a tulajdonosok és a bérlők között.
- A tervezőmérnökök munkájában való részvétel elősegíti a megfelelő szociális lakások építését szegénységben élők számára.
- Portugáliában üdülőtelepeket alakítanak át szociális lakóhelyekké.
- Norvégiában tervek léteznek ipari épületek és régi lakások felújítására, illetve kommunális lakóépületekké alakítására.
- Luxemburgban az ingatlantulajdonosok kormányzati kiegészítést kapnak azon bérlők után, akik nem tudják kifizetni a lakbért.
- Civil szervezetek segítenek lakást keresni és kifizetni a lakbért.

Javaslatok

- Minden tagállamnak be kellene számolnia a lakhatás elérhetőségéről és minőségéről, ezzel segítve a hatékonyabb politika kialakítását.
- Szociális ingatlanközvetítők megszervezésével kell elősegíteni a tulajdonosok és bérlők közti párbeszédet.
- A hatóságoknak új otthonok építésébe kell beruházniuk.
- A bérbeadóknak pénzbírság terhe mellett legyen kötelességük a bérlemények rendbe hozatala.
- Bővíteni kell a szociális lakáskészletet.
- A lakbért kössék jövedelemhez és a lakás színvonalához.
- Számolják fel a roma közösségek ideiglenes táborhelyeit, és rendes szállásokat építsenek

helyettük.

- Kiadás előtt a bérlemény lakhatóságáról készüljön igazolás.
- Hozzanak törvényt, melynek segítségével az üresen álló ingatlanokat el lehet foglalni. Belgiumban létezik ugyan ilyen, de nem alkalmazzák.
- Az európai strukturális alap kiadásait fordítsák olyan irányba, ami a tagállamokat a lakhatás kérdésének helyes irányába tereli.
- A lakhatás európai hatáskörre kell, hogy váljon. Az EU-nak el kell ismernie a lakhatáshoz való jogot, és közvetlenebb módon kell cselekednie e téren olyan irányelvek révén, mint például a lakhatásban megjelenő diszkrimináció elleni irányelv.
- Ne alakuljanak ki olyan környékek, ahol csak szociális lakások léteznek, mivel ez gettósodáshoz vezet.

Ajánlások

- Az Európai Uniónak meg kell határoznia az életszínvonal standardjait.
- A lakhatás legyen alapvető jog Európában.
- A lakhatás költségeinek igazodniuk kell a jövedelemhez. A jövedelem 30%-ánál több nem fordulhatna a lakhatásra.
- A lakhatási gondokkal küzdőket segítő önkéntes szervezetek és hivatalok kapjanak több anyagi támogatást.
- Legyenek hozzáférhetőek a szolgáltatások.
- Új otthonokat vegyes környékeken építsék fel.

27-29.o.

ALAPSZOLGÁLTATÁSOK

Munkacsoportos hozzászólások

- *A válság csak kifogás a kormányoknak, melyek semmit sem tesznek a legkiszolgáltatottabbak megsegítésére. Az ember vagy eszik, vagy melegeben van.*
- *Az energiaárak még mindig magasak. Az energia szükséglet, nem szívesség.*
- *Akkor lesz mindenki számára garantált az energia, ha az állami szociális jóléti és az energiaügyi hatóságok elkezdnek együtt dolgozni.*
- *Számtalan alternatív energiaforrás elérhető – napenergia, szélenergia, stb. – de ezek nagyon drágák, és a kormányzatok nem akarják kivenni a maguk részét e téren.*
- *A gyerekek télen fűtés nélkül maradnak, egészségtelen körülmények között élnek: nincs vécé, folyóvíz csak napi két órán át.*

- *Az ember nem juthat a jogaihoz.*
- *Nincs elég gyermekgondozási ellátás, úgyhogy az ember nem tud munkát vállalni.*
- *A falvakból eltűnnek az alapszolgáltatások: nincs már tömegközlekedés, nincs pékség, stb. Az idősek szellemvárosokban élnek.*
- *Az egészségügyi ellátás egy vagyona kerül. A szegénység megbetegíti az embereket.*
- *A városokban nagy kórházak vannak, de külön kell fizetni az orvosnak, hogy lássa el az embert.*
- *Sokan a szegényeket okolják saját helyzetükért. Nem vesznek tekintetbe semmit. Megbélyegeznek minket.*
- *Az új francia „monarchiában” a szegények nem részesülnek különleges bánásmódban.*
- *Tegyünk róla, hogy a szegények jogai ne legyenek szegényes jogok.*
- *Kaphatsz pótlólagos segélyt, csak épp 18 hónapot kell várni rá.*
- *Távol állunk a kormánytól; nem jutunk hozzá az orvosi ellátáshoz vagy az alapvető szolgáltatásokhoz. Aki elmegy, jobb életet keres, de attól még riasztó a helyzet.*
- *Problémát okoz az egészségügyi ellátás. 5 évembe került, hogy háziorvost találjak. Szakorvost találni még nehezebb. Akár 4 évig is lehet várni egy műtétre.*
- *A garantált minimális jövedelem nem az egyetlen megoldás. Tapasztalatra és szolidaritásra is szükségünk van.*
- *A roma közösségek a társadalom periferiáján élnek és valódi diszkriminációtól szenvednek. Ahol lakom, ott 12 méterre van egy villanyóra, de mi nem juthatunk hozzá.*
- *Időnként úgy érzem magam, mint egy ping-ponglabda. Minket is ide-oda lökdösnek.*
- *A szegénységben élők a városok peremén élnek; szinte nincs is tömegközlekedés, ami kevés pedig van, az drága.*
- *A vándorló közösségek nehezen jutnak orvosi ellátáshoz.*
- *A fogászati ellátást privatizálták; ez valós probléma.*
- *Egy halom papírt kitöltöttem, hogy legyen társadalombiztosításom, de három hónapba telt, mire megkaptam.*

Konklúziók

Gyakorta adminisztratív akadályai vannak az alapszolgáltatások elérésének. A segélyre jogosultaknak számtalan pontból álló bürokratikus labirintuson kell átküzdeniük magukat, valamint a jogaikat illető ordító információhiánnyal is meg kell küzdeniük.

A kisvárosokban és falvakban élők szenvednek leginkább az alapszolgáltatások hiányától, amelyek gyakran teljesen megszűnnek, ahogy a rurális elvándorlás miatt elnéptelenedik a vidék.

Az egészségügy a leginkább hiányolt vagy hiányos szolgáltatási terület. Egyre inkább a magánszektorba kerül át, ahol pedig létezik állami ellátás, ott olykor korrupció üti fel a fejét. A kezelések esetében hosszú várólisták alakultak ki.

Az energiaellátás az államiból szintén a magánszektorba került, melynek következményeivel ma szembesülhetünk: emelkedő árak, kikapcsolás. Most azt övezi aggodalom, hogy a vízellátást is a magánszektor veszi át.

A szegénységben élőknek a közlekedés is gondot okoz. A tömegközlekedés költséges, a hálózatok hiányosak. Az emberek elszigeteltté válnak, arra kárhozzatnak, hogy gettókban éljenek.

A hajléktalanok sehol sem tudják kielégíteni személyes szükségleteiket: nincsenek zuhanyzók, vécék. A romák komfort, vagyis alapszolgáltatások nélküli táborokba kényszerülnek.

Bevált gyakorlatok

- Hollandiában helyhatósági tanácsadó testületeket állítottak fel a kirekesztés kezelésére.
- A Hollandiában kifejlesztett „tanulás az önálló életért” projekt tanulási nehézségekkel küzdő embereken segít.
- A szegénységben élők társadalmi részvételét pl. külön díjszabás biztosítja sportlétesítményekben, könyvtárakban, stb. néhány országban pedig kulturális kártya.
- Belgiumban az önkéntes szervezetek és az energiaszolgáltatók partnerkapcsolatokat létesítettek az energiához való hozzáférés fejlesztésének érdekében: növekvő mérőkapacitás, nincsenek önkényes lekapcsolások, minimális energiaellátási csomag,...
- Az Európai Bizottsági különböző igazgatóságai (munkaügyi, egészségügyi, belkereskedelmi, stb.) is részt vesznek a szegénységben élők európai találkozóján.
- Néhány tagállamban szociális élelmiszerüzleteket hoztak létre.
- Az Európa Parlament megszavazta az energiaszolgáltatás szociális tarifájáról szóló törvényhozást, aminek az alacsony jövedelmű csoportokra igencsak gyakorlati hatása lesz.
- Az EAPN az európai választásokra olyan kampánnyal készült, amelynek 10 követelését a küldöttek mondhatják magukénak. Az EAPN az elégséges minimum jövedelemért is küzd, mely mindenki számára méltó életet tenne lehetővé.

Javaslatok

- Az energiához való jogot alapvető jogként foglalják az alkotmányokba.
- A megújuló energiaforrásoknak új munkahelyek teremtését és a hagyományos energia megtakarítását kell szolgálniuk.
- Elő kell mozdítani a jogok gyakorolhatóságát és az univerzális jogokat.

- Mozdítsák elő a társadalmi megújulást. Ez azt jelenti, hogy az emberek hogyan fognak össze egymással a jobb társadalom érdekében (pl. az EQUAL program). Egy, a megújulást támogató új projekt indul útjára, középpontban a mikro-innovációval.
- Ki kell terjeszteni a gyermekgondozási ellátást.
- Az európai politikának jobban figyelembe kell vennie az emberek szükségleteit.
- Az információ hatékonyabb terjesztésére van szükség ahhoz, hogy az elérje célcsoportjait.
- Az EAPN továbbra is álljon ki amellett, hogy a szegénységben élők is vegyenek részt a szegénység és társadalmi kirekesztés kérdéskörében szervezett európai kerekasztalokon.
- Össze kell állítani és alkalmazni kell az emberi jogok európai chartáját.
- Növeljék az orvosok számát a közegészségügyi ellátásban.
- Az egészség alapvető emberi jog, és a közsférában kell maradnia.
- Nincs elég információ arról, hogy milyen segítséget lehet igénybe venni.
- Az energiaínséget kezeljék valós, súlyos problémaként.
- Át kell értékelni az energiapiac liberalizációját.
- Tovább kell dolgozni egy európai alkotmány gondolatán: a szociális Európa túl messze van reményeinktől.
- Az emberi jogok mindenkire érvényesek.
- Léptessék életbe az Európai Fogyasztóvédelmi Chartát. Több szociális jellegű szabályozásra van szükségünk.
- A hajléktalanok juthassanak hozzá a személyes tisztasági lehetőségekhez.

Ajánlások

- Mindenkinek joga kell, hogy legyen az alapszolgáltatások igénybe vételéhez.
- Az Európai Unió több irányelvvel és erősebb szabályozással avatkozzon be, pl. az energiához való jog érdekében.
- A strukturális alapokhoz való hozzáférést több szociális megszorításhoz kellene kötni.
- Véglegesítsék a Fogyasztói Jogok Európai Chartáját.
- Az egészségügy kapjon elsődleges prioritást.
- A szociális szolgáltatásoknak nem szabad a profittermelő szektorba kerülniük.
- Készüljön el az emberi jogok európai chartája.

- A szegénységben élőkre emberi lényekként, nem kliensekként kell tekinteni.

31.o.

PÉNZÜGYI BEVONÁS

Munkacsoportos hozzászólások

- *A pénz létfontosságú. Pénz nélkül semmit sem lehet tenni. A segélyek túl alacsonyok.*
- *Minden dolgozónak osztoznia kellene a haszon újraelosztásában. Egyre több dolgozó szegény van, akinek semmi előnye sincs a profitból.*
- *Túl kevés a minimálbér: vannak, akik azért nem tudnak dolgozni, mert túl alacsonyok a bérek. Fizetni kell a gyerek ellátásáért, a közlekedésért, az ételért...*
- *Ausztriában az alapjövedelmet 1222 euróra becsülik egy hónapban, míg az ideális 1900 lenne.*
- *A szegények nagyon nehezen jutnak hitelhez. Ide-oda küldözgetnek minket.*
- *Több fogyasztásra ösztönöznek, úgyhogy egyre több kölcsönt veszünk fel.*
- *Privatizálták az alapszolgáltatásokat; Németországban például 10 eurót kell fizetni, ha orvoshoz akarunk menni.*
- *A pénzügyi kirekesztés globális probléma. Mi a bevonás mellett vagyunk.*
- *Amíg pénzügyi kirekesztés létezik, nem lesz emberi méltóság.*
- *El sem lehet hinni, hogy egyes országok milyen gazdagok, mégsem jut pénz a szegényekre. Ez nem pénzügyi probléma, hanem gondolkodásmód kérdése.*
- *Nehéz szegénynek lenni egy virágzó területen.*
- *A pénzügyi kirekesztés legnagyobb problémája a házak ára. Az ember a jövedelmének akár 90%-át költheti arra, hogy tető legyen a feje fölött.*
- *A munka sem jelent védelmet a válság ellen. A középosztálybeliek eladják a házaikat, ők is otthont bérelnek, és kiszorítják a piacról a szegényeket.*
- *Ha valakinek nincs bankkártyája, az is egyfajta társadalmi kirekesztés.*
- *Ahhoz, hogy kifizessék a segélyeket, bankszámla kell, de a bankszámla fenntartása pénzbe kerül. Úgyhogy fizetiünk, hogy segélyhez jussunk.*
- *A nyugdíj túl alacsony a normális életvitelhez.*
- *A hitelrendszer tehetetlenné teszi az embereket.*
- *Állandó lakcím vagy hivatalos igazolvány nélkül nincs jogunk bankszámlát nyitni.*
- *Nehéz az egyszülős családoknak anyagi függetlenségben élni.*
- *10 évig dolgoztam minimálbérért. Nem fizettem eleget a betegbiztosítási alapba, az adósságaim meg csak nőttek. A kamat csak rontott rajta. Most van rendes munkám, úgyhogy törleszhetem a tartozásomat.*
- *Azért vesztettem el a munkám, mert tartoztam. A bank illegális eszközökkel próbálta behajtani a pénzt. Ezért vesztettem el a munkámat.*
- *Azért keveredik adósságba az ember, mert túl kicsi a minimum jövedelem, kb. 100 euró havonta. A lakbér majdnem ugyanennyi. Ha a lakbért kifizetem, már nem vehetem meg a normális élethez szükséges, alapvető dolgokat.*
- *Három hónap börtönre ítélték, mert nem tudtam megfizetni a tartozásomat. A lakásomban tartóztattak le, az ötéves lányom orra előtt. 80 euró miatt okoztak sokkot a kislányomnak.*
- *Pár hete magára hagytak egy gyereket egy bevásárlóközpontban. Az egész város a családját kereste. Fényképeket tettek ki az utcákra. Három hét múlva megjelent az apa. Azt mondta, remélte, hogy otthagya a gyereket, egy rendes család befogadja majd, és jobb jövőt biztosít neki.*
- *Akkora minimum jövedelemre van szükségünk, amiből normális életet élhetünk.*

Összegzés

A pénzügyi bevonáshoz tartozik a bankrendszerhez való hozzáférés. A legtöbb tagállamban a szegénységben élők nem nyithatnak bankszámlát vagy vehetnek fel hitelt, mert ahhoz állandó lakcím, igazolványok és jövedelem szükséges.

Aki kölcsönt vesz fel, vagy hátralékban van a számláival, a halmozódó adósságok ördögi körébe kerül. Egyes esetekben ezt meg lehet szakítani az adós és a hitelezők közti mediáció révén. Más esetben viszont az igazságszolgáltatás is bekapcsolódik, és a büntetés sokszor aránytalan, hiszen a tartozások nem fizetéséért akár börtönbüntetés is járhat.

A pénzügyi kirekesztés csökkentésének egyik kulcsproblémája az, hogy a szegénységben élők jövedelme – ha van egyáltalán – túl alacsony; csakúgy, mint a szociális segélyek, melyek időnként még a lakbérre sem elegendők.

Néhány tagállamban civil szervezetek, együttműködő szervek, vagy mikrohitel-szövetkezetek garantálnak hozzájutást hitelhez.

Bevált gyakorlatok

- Magyarországon léteznek támogatási struktúrák a pénzügyi kirekesztés ellen.
- Néhány tagállamban léteznek adósságkezelési bizottságok, de nem mindegyik hatékony. Franciaországban elrendelhetik a részletfizetést vagy eltörölhetik a tartozást, amit bíróság érvényesít. Magyarországon ez igen hosszú a folyamat (6 év), amely ördögi kört teremt, és ez meggátolja az embert abban, hogy munkát találjon, így munkanélküli segélyre kényszerül, és a problémák tovább halmozódnak.
- Egyenesen a termelőtől származó árut árusító szociális üzletek nyíltak Franciaországban és Magyarországon.
- Norvégiában a szociális szolgáltató nyithat bankszámlát a segélyre jogosultaknak.
- Portugáliában nemrégiben törvényi segítséget kaptak a bérlők. Azoknak a bérlőknek, akiknek túl alacsony a jövedelmük, csak a lakbér felét kell kifizetniük. A másik felét a kormány fizeti.
- Portugáliában létezik egy tervezet, mely szerint idős emberek alacsony bérleti díjért adhatnak ki diákoknak szobát, akik cserében segítenek a ház körül.
- Litvániában most tárgyalják azt a törvényjavaslatot, amely lehetővé teszi, hogy aki elveszíti jövedelmét, az haladékat kapjon tartozásának törlesztésére.
- A mikrohitel-sémák jól működnek Franciaországban, Romániában és Lengyelországban. Olaszországban most vezetnek be ilyen sémát.
- Belgiumban az adósságokkal terhelt családok számára adósság-mediátori szolgálat áll rendelkezésre.
- Civil szervezetek nyújtanak segítséget a költségvetés kialakításában.
- Néhol a pénzzel való gazdálkodás is bekerült az iskolai tantervekbe.

- Bizonyos projektek az önalkalmazás megvalósításában segítenek.

Javaslatok

- Az iskolákban pénzügyi oktatásban kell részesíteni a gyerekeket.
- A helyi önkormányzatoknak támogatniuk kell a mikrohitel-sémákat, és jótállást kell vállalniuk értük.
- A vállalati profitot el kell osztani.
- Támogatni kell az adósságrendező tanácsadó központokat.
- Korlátozni kell a felszámítható kamatok mértékét.

Ajánlások

- Növelni kell a minimum jövedelem összegét.
- Együttműködési sémákat kell kialakítani.
- Az iskolákban szükség lenne a pénzgazdálkodás oktatására.
- Mindenki juthasson bankszámlához.

34.o.

A műhelymunka végeztével a küldöttek visszatértek saját delegációjukhoz, hogy megvitassák a munkacsoportok által megbeszélteket, és levonják következtetéseiket. Ezeket azután minden küldöttség a plenáris ülés elé tárta.

Ausztria

- garantált minimum, amiből minden egyes ember megélhet
- energiaellátást mindenkinek: fenntartható energia
- miért egyre rosszabb minden az erőfeszítések ellenére

Belgium

- gyorsítsák fel a szociális lakások építését
- legyenek egyértelmű kritériumai a lakhatásnak
- az Európai Parlament ratifikálja a Fogyasztói Jogok Chartáját
- a víz maradjon szolgáltatás

Bulgária

- szélesedik a szakadék
- a szociálpolitikának szolidaritáson kell alapulnia
- minden állampolgár részvételére szükség van

Ciprus

- lakhatást mindenkinek
- a szolgáltatások minőségi eltérései
- a politikának a szegénység felszámolását kell megcéloznia
- a Bizottságnak nyomást kell gyakorolni a tagállamokra a lakhatási politika, az alapszolgáltatások fejlesztése, és a minden állampolgárt megillető minimum jövedelem érdekében

Cseh Köztársaság

- alkossák meg a kölcsönök etikai kódexeit
- a minimum jövedelemnek elegendőnek kell lennie a megélhetéshez
- a kirekesztettségben élők ne éljenek kirekesztő jellegű helyeken; gettóban

Dánia

- a közegészségügy fejlesztése
- állítsanak fel hivatalos szegénységi határt
- a lakhatás váljon olcsóbbá
- a lakást kereső munkanélküliek kapjanak megfelelő segítséget

Egyesült Királyság

- miért kerülnek emberek börtönbe tartozásért?
- rendes jövedelmet mindenkinek

Finnország

- mindenkinek lakhatást kell teremteni
- egyszerűsített adminisztráció: egy körben
- a vendégek vegyenek részt a vitában

Görögország

- mindenki számára elérhető szociális szolgáltatások
- állapítsanak meg minden tagállamban a normális életvitelhez szükséges, minimum jövedelmet
- lakhatást mindenkinek
- a második generációs bevándorlók kapjanak görög állampolgárságot

Hollandia

- minden európai polgár normális életet, jó lakást, jó egészséget és rendes jövedelmet érdemel
- a gyermekeknek lehetőségük kell, hogy legyen a bennük lévő lehetőségek megvalósítására

Írország

- az üresen álló otthonok kihasználása
- az eladósodás európai szintű, sok forrásból eredő probléma, mely további problémákat okoz, ezért hatékony program kialakítására van szükség

Lengyelország

- kölcsönös megértés
- mindenki normális életet és otthont akar
- a civil szervezetek alkalmazottai is korrumpáltak
- túl sok ház áll üresen
- az államnak holisztikus megközelítéssel kell a csecsen bevándorlókat kezelnie

Litvánia

- a falvakban sok ház áll üresen
- az energiaárak magasak, és egyre emelkednek. Az elektromos áram nem luxus, hanem alapszükséglet

Luxemburg

- tájékoztatást a 2009 és 2010 között beálló változásokról
- az iskolákban is segítsék elő a szegénységről való tudást

Magyarország

- energiaellátás: szociális tarifák, ne kapcsolják kis az energiát
- pontos információk a szociális jogokról
- a normális életvitelhez szükséges minimum jövedelem megállapítása

Málta

- a magas bérleti díjak nem állnak arányban a jövedelmekkel
- jövedelmi problémák
- alapvető szükségletek (pl. egészségügy) sem garantáltak. A kórházakban hosszú a várólista, a magánklinikák pedig drágák.
- drága az energia
- nő a bevándorlás mértéke Máltán. Nem mindenkin lehet segíteni
- 2010-ben annak kell örülnünk, ha előre haladtunk, nem visszafelé

Németország

- minden tagállamban alakítsanak ki szociális standardot
- átláthatóság az Európai Találkozók további eredményeit illetően

Norvégia

- nemzeti kampányra van szükség a behajtó-cégek ellen, és csökkenteni kell az energiacsatlakozás költségeit
- a média figyelmének felhívása

Olaszország

- a szegénységben élők többé nem akarnak „szegénységben élők” lenni, hanem „átmenetileg szűkséget szenvedő állampolgárok”
- az alapszolgáltatások szavatolása

- részvétel
- ha valaki szegénynek született, az ne szóljon élethosszig
- tiszteletet mindenkinek
- mindenki vegyen részt egy jobb társadalom felépítésében

Portugália

- túl széles a lakbérek és a jövedelmek közti szakadék
- szociális alap elkülönítése a minimum jövedelem érdekében
- az üres házak átvétele a gettósodás elkerülésének érdekében

Románia

- mindenkinek garantálni kell a minimum jövedelmet, hogy ne kelljen választani a fűtés és a víz között
- lakást találni luxus. A szociális lakhatás nem elérhető, gyakran pedig színvonalon aluli.

Spanyolország

- a minisztereknek együtt kell működniük a szociálpolitikai kérdésekben. A szociális ügyeket a többi szférában is meg kell tárgyalni.
- célokat és stratégiákat kell kidolgozni a részvétel érdekében
- még hosszú út áll előttünk, de már értünk el haladást

Svédország

- európai szinten szükséges politikai határozat: emberi jogokat minden embernek
- a szegénységben élők kapják meg a szükséges támogatást és pénzt ahhoz, hogy magukat emeljék ki belőle

Szlovákia

- méltányos minimum jövedelem szavatolása
- a nemzeti kormányok kevésbé veszik figyelembe az országos helyzetet, így az Európai Uniónak kell közbelépnie irányelvek révén

36.o.

Párbeszéd

A delegációk munkacsoportos beszélgetésekből levont konklúzióinak előadását követően dialógus bontakozott ki a küldöttek és vendégeik között. Az utóbbiak között volt Vladimír **SPIDLA**, a foglalkoztatásért, szociális ügyekért és esélyegyenlőségért felelős EU-biztos, Czesław **WALEK**, a Cseh Köztársaság emberi jogi és kisebbségügyi miniszterhelyettese, Brigitte **WEINANDY**, az EU Szociális Védelmi Bizottság tagja, Juan Carlos **MATO**, a spanyol egészségügyi és szociálpolitikai minisztérium szociális bevonásért felelős vezetője, és Ludo **HOREMANS**, az EAPN elnöke.

Reakciók

A német küldöttség kijelentette, hogy a változásért küzd; nem csak a maga, de mindenki érdekében. Azt tudakolták, mi történt az előző javaslatok hatására, és mi történik majd a konferencia után. Fontos lenne minden tagállamban országos találkozókat is szervezni.

A luxemburgi küldöttek a munka haladásáról érdeklődtek. Ez ugyanis folytatásra ösztönözné őket. „Mikor idejövünk, kissé tanácstalanok vagyunk. Azért ülünk itt, mert a saját országunkban tettünk valamit. Vissza is kellene vinnünk valamit az országunkba” – mondták.

A Szociális Védelmi Bizottság egyik tagja véleményének adott hangot, miszerint a találkozók nélkül 2010 sosem lett volna a szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai éve.

A szegényégben élőknek nagyobb beleszólást kell kapniuk országaik szociális bevonást illető nemzeti cselekvési terveinek kialakításába.

A holland küldöttség szerint a gazdasági válság ürügyként szolgál arra, hogy semmit sem tesznek a szegényekért. Arra szólított fel, hogy az energia kerüljön vissza az állami szektorba, a Szociális Védelmi Bizottság pedig vonjon be tapasztalt szakértőket is.

Egy francia vendég szerint immár nem megoldás a teljes foglalkoztatás; az önfoglalkoztatást kell elősegíteni. A mikrohitel szintén fontos kérdés Európa számára, hiszen a szociális támogatást és a bankokat is bevonja. Ebben fontos a dialógus, a meghallgattatás pedig nélkülözhetetlen.

Az olasz delegáció „több Európát” kíván a tagállamokban, amit kétféleképpen lehet értelmezni. Először is, az Európai Unió nyújtson hathatós segítséget az államoknak a szegénység és a társadalmi kirekesztés kezelésében. Másrészt pedig érzékelhetőbben felügyeljék és ellenőrizzék azt, hogy miként teszik mindezt a tagállamok. A küldöttek elmondása szerint Olaszországban tarthatatlan a helyzet: a szegénység elleni küzdelem a szegények elleni háborúvá vált. Épp ezért emelték ki a bevándorlók emberi jogainak megsértését. Olaszország sok bevándorlót fogad be, de hajósámsra utasít el másokat, vagy táborokba helyezi el őket, ahol megsértik a Genfi Egyezményt. Maga a kormány szegi meg az egyezményt. Mindez a civil, az emberi jogokat szavatoló Európa fényét veszi el.

A delegáció azt akarja, hogy az Európai Unió nagyobb mértékben kapcsolódjon be a bevándorlási politikába.

A küldöttség arról is beszámolt, hogy az olasz parlament néhány nappal korábban szavazott meg egy törvényt a hajléktalan emberek nyilvántartásáról. A roma közösségeket már nyilvántartásba vették, most a hajléktalanokon a sor.

Európának abszolút mértékben támogatnia kell a politikai határozatokat, azok érvényesítését és szankciókat kell fontolóra vennie, elsősorban az ellen, hogy a romákat táborokba kényszerítsék.

37.o.

Záró beszédek

Vladimir SPIDLA, a foglalkoztatásért, szociális ügyekért és esélyegyenlőségért felelős EU-biztos

Nincs más lehetőség, mint továbbra is az egyenlőbb Európa felé törekedni, ahol senkit sem söpörhetnek félre. Három dolgot szeretnék kiemelni e kihívás megközelítéséből. Először is,

támogatnunk kell a legkiszolgáltatottabb csoportokat a jelenlegi válság során. Radikálisan más helyzetekkel kell boldogulnunk. A Bizottság legfrissebben közzétett előrejelzése is a következőt erősíti meg: a gazdasági válság súlyos, és valószínűleg hosszan tartó lesz. A Bizottság számítása szerint a gazdasági recesszió állások megszűnésével fog járni (8,5 millió). A tagállamok és a Bizottság sürgősségi intézkedésekkel felelt. Eurómilliárdokat költöttek a bankrendszer megerősítésére, a gazdaságok újbóli beindítására és az állások megőrzésére. A Bizottság jelzése szerint a szociális kiadások is igencsak megnőnek, az EU-ban várhatóan 10 éven belül 3 GDP-ponttal

Ezen ijesztő adatoktól eltekintve a válság emberi árát még nehéz lenne felbecsülni. Először a fiatalokat, az idősebb munkásokat és a bevándorlókat sújtja. De a valaha immúnis csoportokra is kihat. A növekvő munkanélküliség azzal jár, hogy egyesek nem tudják visszafizetni kölcsöneiket, és a végrehajtással kell szembenézniük. Mások kezelhetetlen mértékű adósságot halmoztak fel, vagy megtagadták tőlük a hitelt. Nagy a kockázata, hogy ismét nagyarányú lesz a hosszú távú munkanélküliség. A korábbi válságok megmutatták, hogy aki túl sokáig szorul ki a munkaerőpiacról, annak nehéz lesz visszakerülnie.

Minden erőfeszítést meg kell tennünk, hogy a válság ellenére minden állampolgár – a legsebezhetőbb is – továbbra is teljes jogú tagja maradjon a társadalomnak. Ez azon múlik, hogy alkalomadtán mindenki képes-e megragadni a lehetőséget, hogy visszatérhessen a munkaerőpiacra. Ehhez alapvető fontosságú visszasegíteni az embereket a munkába, és munkanélküliségi biztosítás, illetve minimum jövedelmi juttatások segítségével támogatni őket. Minden embernek tető kell a feje fölé, egészségügyi ellátásban kell részesülnie, tudnia kell mozogni és banki szolgáltatásokat igénybe venni.

Sajnos azonban sokaknak nehéz lakóhelyet találniuk. Másoknak a napi bevásárlás okoz gondot, vagy bérük felvétele, mivel nem jutnak banki szolgáltatásokhoz.

Az e napok során hallott személyes történetek megerősítettek abbéli hitemben, hogy több oldalról kell megközelítenünk a szegénységet, nem utolsósorban a lakhatás, az alapszolgáltatások, a képzés és a pénzügyi bevonás alapvető területeire összpontosítva.

Másodsorban azt szeretném kiemelni, hogy a szegénység elleni fellépést továbbra is össze kell kötnünk a tagállamok közti életszínvonalbeli szakadék csökkentése érdekében tett fellépéssel.

Az Európai Unió épp most fogadta el a szegénység új mércéjét, ami az életszínvonalat jelzi. Ez az indikátor azokra irányul, akiknek mindennapi életére igen rosszul hat ki a források hiánya, például nincs elég pénzük lakbérre vagy számláikra, fűtésre vagy egy-egy váratlan kiadásra, húsrá, mosógépre vagy kocsira.

Ezen új indikátor alapján az európaiak 16%-a él nehéz körülmények között. Ám Lengyelországban, Lettországban és Litvániában a népesség 40%-a érintett. Ezek az emberek még inkább megérik a válság hatásait.

Az indikátor a tagállamok közti tartós életszínvonalbeli szakadékot is tükrözi. Ez hasznos emlékeztetőül szolgál arra, hogy az Európai Unió sarkalatos szerepet játszik a nagyobb gazdasági, társadalmi és területi kohézió megteremtésében határain belül.

Szegénység elleni politikánknak a szociális kohéziót célzó irányvonalak és eszközök teljességébe kell beágyazódnia.

Végül azt szeretném még hangsúlyozni, hogy a szegénység megoldásában mindenkinek részt kell vennie. Telnek az évek, de üzenetünk ereje mit sem csökken. A szegénységben élőknek joguk van hallatni hangjukat, s erre a hangra oda kell figyelni.

Az épp véget érő Találkozó révén nyert szembesülés a valósággal nagy szerepet játszik ebben. Mindenki összefogására számítunk, hogy 2010, a szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai éve nagy lépést jelenthessen e csapások legyőzésében.

Vladimir SPIDLA ezek után így folytatta:

Ami fontos az Európai Unió stratégiájával kapcsolatban, és ami a dokumentumokból is világosan látható, az az, hogy nem szabad hagynunk, hogy a válság kifogást nyújtson a szociális biztonsági rendszerek aláadására vagy a legsebezhetőbb csoportok sérelmeire. Ez az EU által kiadott minden dokumentum stratégiájához hozzátartozik.

Ami a bankszektort illeti, minden javasolt intézkedésünk a rendszer stabilizálását szolgálja.

A szociális biztonság finanszírozása várhatóan 3%-kal vagy 10 milliárd euróval fog emelkedni, ami a szükségét szenvedőkhöz kerül. Igazuk van – meg kell találnunk az egyensúlyt, és fel kell szabadítani a szükséges forrásokat. A banki szempontokról beszéltek, de egyértelműen vannak szociális szempontok is.

Véleményem szerint az eszmecserékből világosan kiderült, hogy a szegénység még mindig jelen van gazdag országainkban is. Úgy vélem, hogy ez a probléma sajnos nem fog eltűnni. Hadd nyomatékosítsam, hogy értjük a problémát, és segíteni akarunk, a lehetőségek korlátainak dacára.

Hadd emeljem ki azt is, hogy az energiáról és az energia bizonytalanságáról mondtak és írottak nagy része olyasmi, ami az eszmecsere során is elhangzott. Ezek igen fontos dokumentumok, mivel kulcsproblémákat illusztrálnak és meg kell kapniuk a teljes figyelmet, amit megérdemelnek.

Rendelkezünk a társadalmi bevonás EU-stratégiájával, melynek a minimum jövedelemmel kapcsolatos elképzelés is részét képezi. Úgy vélem, tovább kell dolgoznunk ezen. A lista élén kell állnia, különösen 2010-ben. Politikai szándékra és erőre van szükség e probléma megoldásához.

A válságról szóló dokumentumokból az is kiviláglik, hogy a Bizottság segíteni próbál a gazdasági válság szociális hatásainak tompításában. Ez az EU hozzáállására teljes egészében fennáll, ám kezük valamelyest meg van kötve a tekintetben, hogy mit tehetünk Európában.

Igen erős politikai támogatásra van szükségünk. Remélem, hogy a 8. Találkozó eredményei és konklúziói segítenek majd megerősödésünkben.

A tárgyalások nagy része tagállami szinten folyik. Úgy vélem, az Európai Uniónak van még tere a cselekvésre. Képes a minimális szabályok felállítására, mivel a szerződés ezt lehetővé teszi. A nyitott koordinációs módszert is jobban ki kell használnunk, valamint meg kell erősítenünk. A különféle európai alapoknak is hasznát kell vennünk.

Mint mondtam, az energiaínség kulcsprobléma, mely a jövőben is szerepelni fog teendőim között.

Czeslaw WALEK, a Cseh Köztársaság emberi jogi és kisebbségi miniszterhelyettese

Úgy hiszem, ez a találkozó nem az Önök problémáinak megoldásáról szólt. Éreztem az Önök csalódottságát, amiért nem tudtunk megoldást találni gondjaikra.

Ilyen találkozót minden egyes országban kellene szervezni. A kérdés egészét elsősorban nemzeti szinten kell megközelíteni.

Ami engem különösen aggaszt, az az eladósodás. Minisztériumunk már neki is látott, hogy átláthatóbbá tegye azt, ahogy a kezelhetetlen adósságokkal foglalkoznak.

Ahhoz, hogy előre lépünk együtt kell működnünk a munkaügyi és szociális minisztériummal. Remélem, sikerül változtatásokat eszközölnünk a törvényhozásban, melyek segítségével a cseh állampolgárok felülkerekedhetnek adóssági problémáikon.

Mint már többször is elhangzott, az efféle konferenciák fő feladata az, hogy meghallgassuk, mi mondanivalójuk van a szegénységben élőknek; azoknak az embereknek, akiknek a szegénység napi osztályrészük. E két nap során számos személyes beszámolót hallgattam végig. El tudom képzelni, mekkora bátorságot igényel, hogy e tapasztalatokat ekkora hallgatósággal osszák meg, s azt is, hogy talán csalódtak, mikor az Önökkel szemben ülőktől nem olyan választ kaptak, amilyet vártak.

Nekem személy szerint rengeteget jelentettek beszámolóik, mert így jobban beleláthatok a mindennapjaik valóságába. Munkám része, hogy azokkal a körzetekkel foglalkozzam, ahol roma közösségek élnek. Hiszem, hogy a kormány felé javasolt lépéseinknek minden szegénységben előre kell vonatkozniuk, nem csak a kisebbségekre.

Itt szeretnék szólni a szélsőségekről is. Úgy vélem, a szegénység olykor a szélsőségesség kiváltó okává válik. A válság, melyet át kell vészelnünk, súlyos árat követelhet. Azt hiszem, erre az lenne a legjobb reakció, ha tennénk róla, hogy az emberek biztonságban érezzék magukat. Véleményem szerint a szélsőségesség valódi fenyegetést, veszedelmet jelent, ami ellen küzdenünk kell. Az államoknak reagálniuk kell a szélsőséges reakciókra, valamint gondoskodniuk kell a szélsőséges mozgalmak kiirtásáról.

De a tagállamoknak a szegénység és a társadalmi kirekesztés megszüntetéséért is meg kell tenniük mindent, főként a gazdasági válság idején, amely a szélsőségek megerősödésével jár.

Több résztvevő is hangot adott elégedetlenségének a haladást illető információ hiánya miatt. Ezt azzal fogjuk pótolni, hogy a találkozó konklúzióiról az őszi, svédországi kerekasztal alkalmával számolunk be. Nem kell mondanom, hogy minden problémát nem lehet megoldani a mostani felállásban. De a problémáikra oda kell figyelnünk, mert el kell kezdenünk új megoldások után nézni. A svédországi találkozó épp ebben segíthet.

Mindemellett örömmel fogadtam Spanyolország döntését a szegénységben élők 9. találkozójának megszervezéséről.

A cseh elnökség propagálni fogja részvételüket a szegénység megoldásának kutatásában. Nélkülözhetetlen fontosságú, hogy nemzeti szinten is szervezzenek vitákat. Számos tagállam máris tárgyalja az ügyet, de mi a Cseh Köztársaságban még nem jutottunk el ideig. Mindazonáltal részvételünk e találkozón arra ösztönöz minket, hogy hasonló találkozók a Cseh Köztársaságban is létrejöjjenek .

Brigitte WEINANDY, az EU Szociális Védelmi Bizottságának tagja

A Szociális Védelmi Bizottság számos tagjának jelenléte azt mutatja, mekkora hangsúlyt fektet a Bizottság arra, amit önök mondhatnak nekünk.

Konklúzióik széles körűek, és túlmutatnak a szociális szférán. Ezért nem fűzhetek most hozzájuk részletes kommentárt. Nemrégiben a Szociális Védelmi Bizottság egyik ülésén Jérôme Vignon, az Európai Bizottság vezetője azt mondta: „a szociális dimenziót nem lehet csupán a szociálpolitikán át megközelíteni”. A néhány szót, melyet szólni szeretnék, e megállapítás vezérli.

A Szociális Védelmi Bizottság munkája és tárgyalásai egyre inkább arról szólnak, amit a politikai döntések társadalmi hatásának felméréseként ismerünk. Ez annyit tesz, hogy meg kell vizsgálni a szociálpolitikai vagy egyéb jellegű lépések potenciális társadalmi hatásait, mielőtt azok életbe lépnének. E hathatós eszközzel olyan döntések születhetnek, melyek jobban megfelelhetnek elvárásaiknak. Ezért hasznos lenne, ha konklúzióikban erre is utalnának.

Röviden némelyik küldöttség észrevételeire is utalnom kell – konkrétan a fejlemények hiányát felpanaszoló kijelentésekre. Véleményem szerint – legalábbis ami a Szociális Védelmi Bizottságot illeti – még így is van néhány dolog, amiért kevésbé borúlátóan gondolkodhatom. Például 2008-as találkozójukon a lakhatással és az alapszolgáltatásokkal kapcsolatos kérdésekről beszéltek. E szolgáltatások közé jogosan sorolták a szociális szolgáltatásokat is, valamint a garantált minimum jövedelem fontosságáról is szóltak.

E három kulcskövetelésük kapcsán most is folyik a munka, és előrelépések történnek. Például 2009 júniusában minden tagállamnak ismertetnie kell lakhatási politikáját a Szociális Védelmi Bizottság kérdéssorára válaszolva, melyben ki kell fejteniük, mit tesznek a lakhatáshoz való hozzáférést, illetve annak minősége érdekében. A kérdőívre adott válaszokat a Szociális Védelmi Bizottság fogja kiértékelni. Az értékelés célja az, hogy a Bizottságon belül közös elképzelést dolgozzunk ki, amely segíthet, hogy minden tagállamban hatékonyabb politikát fejlesszünk ki, ami képes jobbá tenni mindenkinek az életét, aki lakásínségben szenved.

Ami a szolgáltatásokat illeti – elsősorban a szociális szolgáltatásokat –, a Szociális Védelmi Bizottság az Európai Bizottsággal együtt e szolgáltatások minőségi keretein dolgozik, amely útmutatást nyújthat majd a tagállamoknak a tekintetben, hogy miként állítsanak fel minőségi sztenderdeket szolgáltatásaikkal kapcsolatban. Ez a megközelítés is azt szolgálja, hogy minden tagállamban hozzáférhetőbbé váljanak a szociális szolgáltatások.

Végül jogosan hangsúlyozták a garantált minimum jövedelem fontosságát. 2008. decemberében a Tanács elfogadta az aktív bevonás alapelveit. Ezek az alapelvek szavatolják a minimum jövedelmet is. A Szociális Védelmi Bizottság egyik feladata a monitoring rendszer kidolgozása, melynek segítségével az alapelvek megvalósítását lehet felügyelni a tagállamokban.

Ám nemcsak a fontos, közös alapelvekről született döntés, utána komoly munkára is sor kerül, hogy számot adhassunk róla, mi minden történt ezen alapelvek alapján.

Lehet, hogy a haladás lassan észlelhető. Én is tudom, hogy a szegénységben lévő polgárok nem várhatnak, de azt is tudom, hogy a Szociális Védelmi Bizottság az Európai Unió egyik nehézsúlyú szervezete, amely arra esküdött fel, hogy e haladást segítse elő.

Juan Carlos MATO, a spanyol egészségügyi és szociálpolitikai minisztérium szociális bevonásért felelős osztályvezetője

Az egyik téma, ami többször is felmerült a 8. Találkozó során, az munkánk javítása – nem csak a találkozók alkalmával, de a nemzeti tevékenységekben is. Szó esett arról is, hogy a különböző tagállamokban az állami hatóságok szerepét is növelni kell, csakúgy, mint az Európai Bizottságét és az egész Unióét. Mint közölték, több összefogásra van szükség.

Úgy egy hete a spanyol EAPN szervezett egy találkozót Spanyolországban, ahol az egyik felszólaló így szólott hozzám: „Azt mondta, azért van itt, hogy meghallgasson minket, hogy jegyzeteljen, és hogy nagy érdeklődéssel fogadja a különféle találkozók konklúzióit. De azt nem tudom, mi történik ezután. Nem igazán látom évről évre a fejleményeket. Nem mondják el, mi lett az eredménye.” E szavak hatására elgondolkodtam, hogyan lehetne javítani a dolgokon országunkban. De úgy vélem, e szavak arra is vonatkoznak, amit az európai találkozók tesznek.

Így tehát úgy gondolom, hogy a 9. Találkozóig hátralévő időnek elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy ezt megoldhassuk. Bízom benne, hogy az Európai Bizottság ugyanígy tesz majd. Remélem, hogy addigra megfelelő helyzetben leszünk ahhoz, hogy tájékoztatást nyújthassunk az általunk elértéről, s arról, hogy milyen korlátokba ütköztünk. Képesek leszünk felmérni eredményeinket és problémáinkat. Ez kulcsfontosságú.

Azért beszélhetünk szegénységről a tagállamokban, mert a helyzet alapján véve változatlan. Az esetenkénti csekély mozgolódástól eltekintve sehol nem történt radikális változás.

Sőt, a szegénység mintha egyre terjedne a világban. És míg nyilvánvalóan léteznek korlátok, ínség, és a többi, meg kell állítanunk mindezt, nehogy rosszabbra forduljon.

Megvannak az erősségeink, de a gyengéink is. Az erősségeket kell előtérbe helyezni, mivel ezek a Lisszabon utáni korszak következő szakaszának sarkkövei. Ám vannak olyan célok is, melyeket európai szinten akarunk elérni. A célok, melyeket minden európai polgár számára kitűztünk a 2010-ben kezdődő ciklus részeként, amikor is a belga-spanyol-magyar hármasfogat elnöksége dolgozik majd azon, hogy előkészítse a Lisszabon utáni érárt az Európai Tanáccsal.

Ezek közé tartozik az az elkötelezettség is, hogy erősebb szociális dimenzióval ruházzuk fel az Európai Uniót, mivel ennek a szociális dimenzióknak az európai identitás részévé kell válnia. Nem csak az európai polgárok alapvonásává, de valódi köteletségünké, ha be akarjuk teljesíteni céljainkat, nem utolsósorban a Millenniumi Célokat.

Mindezek a viták során és a konklúziók esetében is sarkalatos pontok voltak. Az energiaárakat például már az elején említették. E kérdések az Európai Unió központi problémáival szembesítenek minket, nem utolsósorban a közérdekű szolgáltatások szerepével, de a piac és a társadalmi kohézió viszonyával is. E kapcsolatokra világosan rámutattunk. A szegénységben élőkre tett hatások pedig kiemelésre kerültek.

Ami a szolgáltatásokat illeti, sok szó esett az egészségügyről. A spanyol kormányt is foglalkoztatja e kérdés, valamint az új egészségügyi ellátásról szóló irányelvvel kapcsolatos munka is. A tagállamoknak megvannak a maguk közegészségügyi rendszerei, amit sarkalatosnak tartunk az igazságos és megengedhető egészségügyi ellátás érdekében.

Mindemellett ott van az aktív bevonás szempontja is. Ki kell dolgoznunk az aktív bevonás kereteit, ami a jelenlegi válsághelyzetben még fontosabbá vált.

A svéd, a spanyol és a belga elnökség tisztában van vele, milyen fontos életbe léptetni az aktív bevonás kerettervét válaszul a jelenlegi válságra.

Ludo HOREMANS, az EAPN elnöke

Sokan kérdeztek az előző találkozók ajánlásainak további sorsáról. E rövid beszámolóban az előző találkozók fejleményeinek néhány pozitív és negatív aspektusait szeretném kiemelni. Ehhez az

ajánlásokat a következő négy témába soroltam: minimum jövedelem, szolgáltatások, lakhatás és részvétel.

A kellő **minimum jövedelemmel** kapcsolatban a következő pozitív fejleményekről szeretnék beszámolni. A Bizottság által 2008-ban foganatosított **Ajánlás az Aktív Bevonásról**, valamint a Tanács decemberi ülésén elfogadott alapelvek elismerik az emberhez méltó élethez szükséges minimum jövedelemhez való jogot. Ezen Ajánlás folyományaként most készülnek a tagállamok jelentései a jelenlegi minimum jövedelmi sémák megfelelőségéről. Emellett a jelenlegi Európai Parlament által elfogadott utolsó jelentések egyike az Aktív Bevonásról szól, és a szegénységi küszöb feletti minimum jövedelem kifizetését támogatja minden tagállamban, valamint cselekvési terveket sürget e javaslat megvalósításához. Az EAPN különösen aktív volt ebben a témában, folytatta kampányát a méltányos minimum jövedelemért (www.adequateincome.eu), és lobbizott az aktív bevonási javaslatok érdekében. A mellett, hogy elismerjük ezt a pozitív, haladást célzó kerettervet, fontos hangsúlyozni, hogy a valóságban fokozottan feltételekhez kötött a minimum jövedelmi sémák hozzáférhetősége, és ez nagyon is negatív hatással van az efféle sémáktól függő emberek életére.

A hozzáférhető és megengedhető **szolgáltatások** kapcsán az új **EU energiacsomagra** szeretném felhívni a figyelmet, amelyben hangsúlyt kap az energiaínség is. E csomag részeként a tagállamoknak nemzeti cselekvési terveket kell készíteniük az energiaínség csökkentésére. Emellett az aktív bevonásról született ajánlás további ajánlásokat tartalmaz a szolgáltatások, elsősorban a szociális szolgáltatások elérhetőségéről is. Az Európai Parlament egyik jelentése is támogatja a közérdekű szolgáltatásokat illető irányelv kialakítását. Azonban arra a felszólításra, hogy végezzenek felmérést a liberalizáció és a privatizáció szolgáltatásokra gyakorolt hatásáról, nem született igazi válasz, sőt, ez az irány széles körű támogatottságot élvez.

A 7. Európai Találkozó egyik közvetlen ajánlása **a lakhatásból való kirekesztés és a hajléktalanság tematikus éve** volt a szociális OMC részeként. 2009-et jelölték ki ilyen évnak. Egy másik ajánlás az volt, hogy használjanak fel **strukturális alapokat a lakáskészlet fejlesztésére**, és e tekintetben haladást értünk el a strukturális alapok szabályozásában. E pozitív fejleményekkel szemben tisztában vagyunk vele, hogy valójában az elérhető és megengedhető lakhatás egyre nagyobb kihívást jelent, és hogy a hajléktalanságot is túl sokan tapasztalják meg az EU-ban. Emellett szeretném felhívni a figyelmet a roma lakosság ellen irányuló egyre gyakoribb kilakoltatásokra is, ami pusztító hatással bír egészségükre, testi-lelki jólétükre.

Ezeknek az európai találkozónak az egyik fő célja a **részvétel** elősegítése. Nyilvánvaló, hogy katalizátorként szolgálnak hasonló találkozók létrehozására a tagállamokon belül, és hogy egyre nagyobb számban vannak be szegénységben élőket e találkozók előkészítésébe és lebonyolításába. Európai szinten is jelentős fejlődés ment végbe, többek között a szegénységben élők közvetlenebb részvétele az szociális bevonásról szóló éves kerekasztalon, melyre Marseille-ben került sor 2008. októberében. A Szociális OMC kontextusában született egy **tanulmány a részvételtől és az irányításról**, melynek célja irányvonalak megadása a részvétel elősegítésére. Az EAPN részvételtől szóló szemináriumával (2009. április) és a „Kis lépések, nagy változások” című kiadványával szintén megpróbált lépéseket tenni annak érdekében, hogy a szegénységben élők közvetlen részvétele erősödjön az EAPN munkájában. A legtöbb tagállamban azonban még mindig kevés anyagi támogatás jut a részvétel előmozdítására.

Tehát míg be kell látnunk, hogy a szegénységben élők összlétszámát és a társadalmi kirekesztést tekintve nem történt nagy változás, és míg az EU-n belül egyre növekvő egyenlőtlenséggel találkozhatunk, ezek az európai találkozók vitákat és ötleteket szülnék, némelyik felvetésnek pedig következményei is vannak az EU-szintű döntéshozó testületekben.

43-44.o.

Célkitűzések 2010-re

A 8. Találkozó előkészítő munkálatai során a küldöttségek összeállították célkitűzéseiket 2010-re, a szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai évére.

- *A normális életvitelhez szükséges minimum jövedelem*
- *Jó szociális infrastruktúra: egészségügy, közlekedés, információs és tanácsadó központok, kulturális tevékenységek*
- *Olyan politikai döntéshozók, akiknek az emberek az elsők*
- *Jobb életet gyermekeinknek és unokáinknak*
- *Bárki, aki Európában dolgozik, legyen képes kielégíteni családja szükségleteit anélkül, hogy szociális segítségre kellene támaszkodnia*
- *Azt akarjuk, hogy azokat az anyákat, akiktől valamiért elvették gyermekeit, ne zaklassák bíróságokon keresztül, hanem adjanak nekik lehetőséget a munkára, hogy visszakaphassák gyermekeiket*
- *Ennek a dialógusnak (az Európai Találkozóknak) folytatódnia kell, és minden országban hasonló alkalmakat kell teremteni*
- *Értsék meg jobban a szegénységet*
- *Az EU szervezzen civil szervezeti csereprogramokat, hogy a szegénységben élők találkozhassanak egymással, és megvitathassák, hogyan szerveződnek és működnek csoportjaik*
- *A szociális szolgáltatók nem is lehetnének érdektelenebbek, és nem gondolják át az egyes eseteket. A szegénységben élők nehezen vívhatják ki jogikat, és ebben a küzdelemben a leggyengébbek kerülnek padlóra*
- *Kerüljenek vissza az emberek a társadalom vérkeringésébe, melynek működése a tiszteleten, a méltóságon, a szolidaritáson és az aktív polgári jogokon alapszik.*
- *Munkát és erőforrásokat a normális életért*
- *Legyen 2010 a jó lakhatási programok éve a romák és minden más közösség számára*
- *Legyen 2010 az az év, amikor Olaszország elkezd csökkenteni a szakadékat más európai országok szociálpolitikája és a sajátja között*
- *Közvetlen párbeszédet a kormány képviselőivel*
- *Minimális egészségügyi ellátást!*
- *Normális lakhatást elérhető áron*

- *Szociális lakhatást megengedhető lakbérrel*
- *Több támogatást a víz- és az áramdíjra*
- *Hallgassanak meg minket!*
- *Egyenlő bánásmódot*
- *Újítsák fel a színvonal alatti lakóépületeket*
- *Jogot a normális lakhatáshoz*
- *Az emberi értékek fontosabbak a pénznél*
- *Emeljék meg a minimum jövedelmet*
- *Többé senkit ne rekesszenek ki jogaiból, az alapszolgáltatásokból és a tudásból*
- *Azt akarjuk, hogy egyenlő, önálló személyekként kezeljenek minket, és úgy fogadjanak el, ahogy vagyunk*

A fenti célok némelyike elhangzott a záró ülésen is, majd ezután került **2010 célkitűzései** közé.

- *Mindenki juthasson megengedhető lakáshoz*
- *Minden állampolgár férhessen hozzá egy pénzügyi rendszerhez*
- *A szegény szülők gyermekeinek legyen reménye a normális életre*
- *Reményt, hogy a szociálpolitika jobb életet teremthet*
- *Szociális élelmiszerboltokat*
- *Szolidaritást az emberek között*
- *Szociális lakások építését*
- *A civil szervezetek alakítsanak szociális ingatlanközvetítőket*
- *Másokkal együttműködve kezeljék a szegénység kérdését*
- *Az adók és a díjak csökkentését*
- *Csökkenjen a jövedelmek és a lakberek közti szakadék*
- *A vagyon kerüljön jobb elosztásra*
- *Az Európai Unió védjen meg bennünket*
- *Tervet a szegénység elleni küzdelemhez*

- *2010-ben teljesüljenek a célok, aztán lépünk tovább! Szavak helyett tetteket*
- *A kormánynak segítenie kell a szegénységben élőket céljaik teljesülésében*
- *Minden EU-tagállamban egyenlő társadalmi jogokat*
- *Hallgattassék meg mindenki*
- *Közvetlen megoldásokat a problémákra*
- *A következő nemzedéknek át kell adnunk vágyainkat és reményeinket. Meg kell osztanunk velük a jobb világról szőtt álmunkat, hogy magabiztosan folytathassuk tovább*
- *Elérhető szolgáltatásokat és egyenlőséget az emberek között*
- *Olcsó energiát az üzemek működtetéséhez, melyek munkahelyeket biztosítanak*
- *Minden állampolgárnak kell egy otthon. Egyenlőséget minden állampolgárnak*
- *Lakhatáshoz való jogot mindenkinek*
- *Mindenkinek legyen joga a vízhez*
- *Energiát mindenkinek*
- *Az emberek álljanak a társadalom középpontjában*
- *Minden tagállamban alkossák meg a minimum jövedelem fogalmát*
- *Kapcsolatot az európai szervezetek között*
- *A szociális munkásokat készítsék fel a kliensekkel való helyes bánásmódra*
- *Mediációs szolgáltatásokat*
- *Konferenciát 2010-ben, hogy többet tudhassunk meg a szegénységről*
- *Több ösztönzést a szegénység elleni küzdelemhez*
- *Minden európai dolgozónak el kell tudnia tartania a családját*
- *A ciprusi probléma megoldását*
- *Minden európai politikai rendszernek garantálnia kell az igazságos, a szegénység elleni küzdelmet és a jólétet*
- *2020-ban újítsák meg a szegénység megszüntetésének célkitűzését, és állapítsák meg a haladást ez ügyben*
- *Az OMC alkalmazását*
- *Életet, ne túlélést*

- *A mindennapi élet javulását*
- *Méltó lakhatást*
- *Banki szolgáltatásokat mindenkinek*

46-51.o.

A résztvevők listája

Ausztria	Michael SCHUTTE Frieda STOCKINGER Waltraud LEHNER Rudolf LEHNER Karl FRANK	Strassenzeitung Augustin Arbeitlose helfen Arbeitlosen Strassenzeitung Augustin Strassenzeitung Augustin Zum Alten Eisen
Belgium	Nicole TONNEAU Daniel MEULEMAN Michaël RENAULT Solange DRAYE Paul ROSIERS	Forum bruxellois de lutte contre la pauvreté Réseau wallon de lutte contre la pauvreté Réseau wallon de lutte contre la pauvreté Droit au Logement - Liège Rech op – Borgerhout
Bulgária	Maria JELIAZKOVA Irina KOLYANDOVA Zafirka BICHAKOVA Simeon BLAGOEV Petar GEORGIEV	EAPN Bulgária EAPN Bulgária tavaszi Roma Parlament tavaszi Roma Parlament Roma Parlament
Cyprus	Ninetta KATZANTZIS Efrosini APOSTOLIDOU Anna ASPRI Chandra-Malkanthe PAPGEORGIOU	EAPN Ciprus Ciprusi gyermekvédelmi és -jóléti koordinációs testület Nómozgalom
Cseh Köztársaság	Dagmar KOVMANKOVA Lenka PIRMA Frantisek CERNOCH Jaroslava MARESOVA Jarmila PICHOVA	Novy Prostor o.s. Údvahdsereg Údvahdsereg Údvahdsereg Pénzügyi tanácsadó testület
Dánia	Dorthe VEJBO René HOLMGREN Per KRAGH Yoro YOHOU Solveig BARFOD TERNDROP	Kofoeds School Sand Sand Kofoeds School Kofoeds School
Egyesült Királyság	Rob WALSH Angie STEPHENSON Annelisa SHANAHAN Caroline HARDY Andrea FAULKNER Mandy JENKINS	Anty Poverty Network Cymru Anty Poverty Network Cymru Anty Poverty Network Cymru Anty Poverty Network Cymru Anty Poverty Network Cymru Anty Poverty Network Cymru
Észtország	Pille TEDER	Tallini Gyermekvédelmi Központ
Finnország	Veikko VAISANEN	EAPN Finnország

	Tuula KUUSISTO Mirja HINONEN Hannele KURONEN DE FERNANDEZ Ari Pekka KORKALAINEN	EAPN Finnország EAPN Finnország EAPN Finnország EAPN Finnország
Franciaország	Alain GREUILLET Cédric DOUX Houari BRAHIMI Frédéric LEFEBVRE Mickaël PRIMAUT	Armée du Salut - Paris Armée du Salut, Reims Armée du Salut, Radepont Fondation Abbé Pierre, Valenciennes Centre communal d'action sociale, Reims
Görögország	Elissavet PAGIANNOGLOU Odysseas SIDIROPOULOS Hawah SANKOH Oya FIDAN Mrs Giannoula MAGGA	EAPN Görögország Argo Afrikai Nők Egyesülete Görög Menekültügyi Tanács Görögországi Roma Nők Társasága
Hollandia	Alida SMEEKES Sanne ELSHOF Sonja LEEMKUIL-SAARLOOS Jean Maarten DE MOOY Marleentje MEERTENS	EAPN Hollandia EAPN Hollandia Client Council Brummen Client Council IGSD Winschoten Városi tanácsstag VVD
Írország	Kay LYNCH Mary MASON Karen FITZPATRICK Michael MACKAY AnnieMarie CONNORS	APN Írország Older Women's Network One Family Simon, Galway Irish Traveller Movement
Lengyelország	Anna OSINSKA Sylwia LICHOCKA Tomasz KOPOCZYNSKI Wanda-Ewa FILIPOWICZ Dariusz GANCARZ Sebastian WILIMOWSKI	ATD Monar Monar ATD ATD Barka
Lettország	Eliņa ALERE	Skalbes
Litvánia	Vaida BARANAUSKAITE Zenonas ANUSAUSKAS Loreta BAGDONAITE Danderute PAKALNISKIENE	Baltic Foundation Heifer International Eiciunai Community Babrungas Community Zlibinai Community
Luxemburg	Mireille CONRATH Collette ROMAIN Serge STOCKREISER Sonia ALEIXO	Përd's Atelier - Liewenshaff Ligue médico-sociale Co-Labor société coopérative Centre médico social
Magyarország	MÁRTON Izabella ÓDOR Gábor REIBER Józsefné SIMON Andrea SZARVÁK Éva	Magyar Szegénységellenes Hálózat Magyar Szegénységellenes Hálózat Magyar Szegénységellenes Hálózat Magyar Szegénységellenes Hálózat Magyar Szegénységellenes Hálózat
Málta	Irene SCHEMBRI Carl William SCHEMBRI Shirley Ann MUSCAT Ernest CHERRETT	EAPN Málta Máltai Vakok Szövetsége Richmond Foundation Caritas Ártalomcsökkentő Menedékprogram
Németország	Erika BIEHN SCHMIEDL Robert SCHMIDT Dorothée Jens SCHROTER	EAPN Németország Egyedülálló Szülők Szövetsége VAMV BAG Prekäre Lebenslagen

	Peter KADIOFSKY Wolfgang JECKEL	BAG Prekäre Lebenslagen BBI
Norvégia	Vigdis VON ELY Berit MATHISEN Hege T MYHREN Julija LANDE PAVLIC Gry AUNE	Velferdsalliansen Selvhjelpens Hus Velferdsalliansen Blaalys Whistleblowing ASO Nodtrondelag
Olaszország	Rosa MATERA Mirko GRGA Antonino PALAIA Francesco FIORETTI Oksana BIBLIV Giuseppe BATTAGLIA Ciro NATURALE	Associazione ASC Europa-Italia Cooperative Ermes Amici di Piazza grande Associazione Enzo Aprea személyi asszisztens Associazione Arcobaleno Cooperative Nuova Deminsions
Portugália	Rui LOPES Bruno CRISTOVAO Gil CARVALHO Maria J. FETEIRA Ana Laura PELUCIO Adelia FERNANDES	EAPN Portugália Comunidade Terapeutica “Ponte dos Rios” EAPN Portugália Villa Real Comunidade Terapeutica “Ponte dos Rios” Sans emploi, en formation d’infirmière Comunidade Terapeutica “Ponte dos Rios”
Románia	Andreea RADUT Egidiu CONDAC Carmen DIACONU Ciprian NICOLA	EAPN Románia Caritas Romania EAPN Románia EAPN Románia
Spanyolország	Driss SADI Jaime OR PERIS Francisco VIGUER MIRALLES Pedro DELGADO PAUTISTA Maria R MONTOYA MAYA Constanza SERRANO GARCIA	Accem P.A.T.I.M. Ass. Percepteurs de Pensions non contributives Valdocco Fundacion Secretariado Gitano EAPN Spanyolország
Svédország	Willy KARLSON Mari NORDSTROM Bo GARDBO Goran DAHLBERG Christel INGEMANSSON JANUZI	EAPN Svédország RFHL Comingen Comingen Comingen
Szlovákia	Slavomira MAREKOVA Viera DROTOVANOVA Marta JAROSOVA Monika PONEVSKA Maria TOMASOVA	SAPN Szöv. Szlovákia Fenntartható Regionális Fejlődéséért SAPN Szöv. Szlovákia Fenntartható Regionális Fejlődéséért SAPN Szöv. Szlovákia Fenntartható Regionális Fejlődéséért SAPN Szöv. Szlovákia Fenntartható Regionális Fejlődéséért SAPN Szöv. Szlovákia Fenntartható Regionális Fejlődéséért
Szlovénia	Ibrahim NOUHOUM Ales HARIS Ivan CENCELJ Alen NOVIT	EAPN Szlovénia Drustvo Kralji Ulice Drustvo Nezaposlenih in Socialno Ogrozenih Drustvo Kutlab Celje

FACILITÁTOROK

Letizia CESARINI SFORZA	CILAP Italy
Paul GINNELL	EAPN Írország
Marja HERMANS	Welzijnzorg, Brüsszel
Josée GORIS	Anti Poverty Policy Unit, Belgium
Michaela MOSER	Die Armutskonferenz
Marie GUIDICELLI	Fondation Armée du Salut, France
Geneviève COLINET-DUBOIS	
Silke PAASCHE	FEANTSA
Henk VAN HOOTEGEM	Service de lutte contre la pauvreté, Belgium

	Laura CALVANELLI Olivier MARGUERY Sergio AERES	Caritas Firenze Fondation Armée du Salut, Franciaország EAPN Portugália
Elnök	Martin ZARSKY	Szociális Szolgáltatásokért és Szociális Bevonásért felelős osztályvezető, Cseh Köztársaság
Szóvivők	Marian HOŠEK SZARVÁK Éva Vladimir SPIDLA Czeslaw WALEK Juan MATO Ludo HOREMANS	Szociálpolitikai, szociális és családügyi miniszterhelyettes, Cseh Köztársaság A 7. EU Találkozó magyar küldöttje Foglalkoztatásért, szociális ügyekért és esélyegyenlőségért felelős EU-biztos Az Cseh Köztársaság emberi jogi és kisebbségi miniszterhelyettese Az spanyol egészségügyi és szociálpolitikai minisztérium szociális bevonásért felelős vezetője Az EAPN elnöke
Cseh kormány	Dana HACAPERKOVA Radek SUDA Jana RIHOVA Zuzana ZAJAROSOVA Miroslav FUCHS	Munkaügyi és Szociális Minisztérium Munkaügyi és Szociális Minisztérium Munkaügyi és Szociális Minisztérium EU-képviselő, szociális attasé EU-képviselő, szociális és munkaügyi tanácsos
Spanyol kormány	Dolorez RUIZ Delmira Seara	Szociális programok helyettes vezetője képviselő
Belga kormány	Jean-Marc DELIZEE Julien VAN GEERTSOM Magda DEMEYER Johan VANDENBUSSCHE Muriel RABAU Denis STOKKINK	Secrétaire d'Etat à la Lutte contre la Pauvreté, Belgique Public Planning Service for Social Integration, Belgium Secrétariat d'Etat à la lutte contre la pauvreté, szakértő Ministère de l'Intégration sociale, Belgium Ministère de l'intégration sociale, Belgium Pour la Solidarité, EU Think Thank
Szociális Védelmi Bizottság	Karin ZETLITZ Marie KEIRLE Brigitte WEINANDY Anne JOUBERT Eva FRANZEN Elisabet ALDENBERG Patrizia MIGNOZZETTI Andreas SCHALLER Maeve O'SULLIVAN Maja PINTAR Jaakko ELLISAARI Karen DEEMING Alda Teixeira Gonçalves Mary Grace VELLA	Norvég munkaügyi és szociális minisztérium Ministère du travail, des relations sociales, de la famille et de la ville, France Ministère de la Famille & de l'Intégration-Service national d'action sociale, Luxembourg DGAS Ministry for Labour - Head of Prevention, Inclusion & access to rights Dept. Egészségügyi és szociális minisztérium, Svédország Egészségügyi és szociális minisztérium, Svédország Munkaügyi, egészségügyi és szociálpolitikai minisztérium, Olaszország Munkaügyi, szociális és fogyasztóvédelmi szövetségi minisztérium, Ausztria Office for Social inclusion, Dept of Social & Family Affairs, Írország Munkaügyi, családügyi és szociálpolitikai minisztérium, Szlovénia Szociális és egészségügyi minisztérium, Finnország Department for Work and Pensions, UK Társadalombiztosítási Intézet, ó Szociális bevonási hivatal, Málta
EU Parlament	Gabriele ZIMMER Philine SCHOLZE	Zöldek – EFA, Európai Parlament

EU Bizottság

Jérôme Vignon Directeur	„Szociális védelem és társadalmi integráció” program igazgatója
Antoine St Denis	adminisztrátor
Michele Calandrino	adminisztrátor – aktív bevonás/lakhatás
Peter Lelie	koordinátor - szociális bevonási egység
Antonia Carparelli	Osztályvezető – szociális bevonás
Huckert Nicole	Kommunikációs asszisztens
Anne Degrand-Guillaud	EU Bizottság Head of Task Force
Marie-Anne Paraskevas	EU Bizottság DG Employment, Principal Administrator
Agata D’ADDATO	EU Bizottság DG Employment Trainee
Maris ILVES	EU Bizottság DG Markt
Daniel KOSICKI	EU Bizottság DG Markt
Eleni TAMPAKI	EU Bizottság DG SANCO
Ishtiaq GHAFOR	EU Bizottság DG SANCO
Simona STAIKOVA	EU Bizottság DG Sanco

Tudományos részleg

Hugh Frazer	National University of Ireland, Maynooth
Eric MARLIER	CEPS/INSTEAD Research Institute
Fran BENNETT	University of Oxford, Senior Research Fellow
Danielle DIERCKX	University Antwerp -Centre on Inequality, Poverty, Exclusion and the City
Ramon PENA CASAS	European Social Observatory

Civil szervezetek

Claire Roumet	CECODHAS
Freek Spinnewijn	FEANTSA
Charlotta ODLIND	FEANTSA
Carlotta Besozzi	European Disability Forum
Pierre BAUSSANT	SocialPlatform
Michèle LeVoy	PICUM
David ANDRES VINAS	Solidar
Micheal Johnson	Eurodiaconia
Mafalda LEAL	EUROCHILD Policy Officer
Marie-Cécile RENOUX	ATD Quart Monde
Martin SCHMALZRIED	COFACE

Helyi hatóságok

Anna DROZD	EUROCITIES
Philippe GUICHANDUT	Eurofinance Microfinance Network
Dorota TOMALAK	European Social Network

EU intézmények

FÓTI Klára	EU Foundation Improvement of Living & Working conditions
Brenda KING	EESC European Economic and Social Committee

Szociális partnerek

Penny CLARKE	EPSU
--------------	------

Egyéb illetékes szervezetek képviselői

Guillermo SCHNEEBERGER	Mensajeros de la Paz
David SMEJKAL	Adósságkezelő tanácsadó központ, Cseh Köztrrsaság
Père Guy GILBERT	La Bergerie du Faucon, France
Lydie GAUTIER	Pour la Solidarité, European Think Tank
Bruno ROSSI	Sindacato Pensionati Italiani
Humbert de BIOLLEY	Európa Tanács

Végleges jelentés

Mr Léopold VEREECKEN	CPAS, Brüsszel
----------------------	----------------

Koordináció

Micheline GERONDAL	EAPN
--------------------	------

EAPN

Fintan FARRELL	EAPN igazgató
Carlos SUSIAS RODADO	EAPN Spanyolország
Coralie FLEMAL	EAPN titkárság
Sigrid DAHMEN	EAPN titkárság
Philippe LEMMENS	EAPN titkárság
Nellie EPINAT	EAPN információs részleg
Rebecca LEE	EAPN titkárság
Amana FERRO	EAPN tisztviselő
Sian JONES	EAPN tisztviselő
Tanya BASARAB	EAPN fejlesztési tisztviselő

Tolmács

Serge FEDERICO	PREFERENCE
----------------	------------

Hírközlés

Nicole PALLARD	MOSTRA (média)
Alessandra TESTON	PLEON (sajtó)